

SÖKAREN

NR 9

1980

LÖSNUMMERPRIS 8:00 inkl. moms

RELIGION – ETT PSYKOLOGISKT FENOMEN

Religion handlar om våra behov, om strävan efter mening med livet. Religion hjälper oss att klara av vårt förhållande till den del av verkligheten som inte står under vår kontroll, det transcendent, "högre makter", döden. Religion ger svar som tillfredsställer våra behov. (Foto Rein Välme.)

Religiösa motiv och deras psykologiska användning

Religionerna har skapats av våra behov för att motsvara våra behov. De ger ofta effektiva lösningar på psykologiska problem.

Religionerna utger sig ofta för att ge lösningar till metafysiska problem, t ex Guds existens, livets mening, vårt öde efter döden, vårt ursprung, världens egentliga natur. Det må vara riktigt, men egentligen handlar de alltid om vårt liv här och nu. Man kan t o m säga att de är medel, uppfunna av oss själva, att göra detta vårt liv lyckligare eller mer effektivt. De har skapats av våra behov för att motsvara våra behov. Därför finns det alltid en psykologisk aspekt på religionerna.

Vi är födda med behov. Vi behöver föda, kläder och bostad. Vi behöver förstå vår omvärld, bli accepterade av omgivningen, samarbeta och foga oss men också dominera och hävda oss. Vi vill undvika sjukdom, död och ensamhet. Alla dessa behov kan inte alltid tillfredsställas, och då ställs individen inför ett problem, och han söker finna vägar för att lösa det. Man kan säga, att varje människa lever inom en imaginär cirkel. Inom den finns alla problem som hon själv kan lösa. Det är det område som hon förstår och behärskar. Hon känner till orsaksförhållandena och kan påverka. Det dagliga livet kanske förlöper utan problem. Hon har tillgång till föda och kläder och kan försvara sig mot angrepp. Utanför cirkeln händer allt det okända och opåverkbara. Skörden misslyckas, sjukdom och död kommer. Mycket i naturen är oförståeligt: solens uppgång och nedgång, åska och blix, ovanliga inre upplevelser, vad som egentligen händer under materiens yta. Naturligtvis är cirkeln personlig, och somliga förstår mer än andra. Genom vetenskapens utveckling har också genomsnittsmänniskans cirkel vidgats. Man kan t o m säga att människan i det moderna

välfärdssamhället lever inom två cirklar: den inre är hennes personliga cirkel, den yttre markerar gränsen för alla problem som hon inte själv kan lösa men som hon väntar sig att institutioner och myndigheter skall lösa åt henne.

Människan har av ålder mera sällan använt sig av s k religiösa metoder för att lösa problem innanför cirkeln. Religionernas egentliga område har alltid legat utanför denna. Detta är förklaringen till de två intressanta företeelserna att religionerna i stort sett kommit att spela mindre roll för den moderna människan och att staten kommit att överta allt fler religiösa funktioner och därför blivit föremål för bön, dyrkan och identifiering. Problemen kommer alltså främst att gälla förhållandet till högre makter, utsikterna till ett lyckligt liv efter döden samt livets mening. Det är mest inom problematiska områden och vid katastrofer som religiösa metoder brukar användas för att lösa konkreta problem. Vid svår missväxt skulle kanske även det svenska prästerskapet aktiveras.

Många av de religiösa metoderna ansluter sig givetvis till föreställningen att det finns en eller flera gudar. Guds föreställningen har många utgångspunkter. Många människor har upplevt Gud, hört hans röst eller sett hans handlingar. Gamle Jahve mullrade hotfullt i bergen och kunde få blixtrande vredesutbrott: "Och Herren dundrade i himmelen, den Högste lät höra sin röst... Han sköt sina pilar och förskingrade dem, ljungeldar i mängd och förvirrade dem". (Ps. 18:14,15.) Det är också en vanlig erfarenhet att tankar och föreställningar kan uppkomma i ens medvetande utan att man vet varifrån de

kommit och utan att man känner något ansvar för dem: vad är då naturligare än att antaga att en högre andlig makt uppenbarat dem? Och likaväl som man kan föreställa sig långa samtal med en avlägsen eller död vän, så kan man samtala med Gud. Jag minns en rubrik i en dagstidning nyligen: "Jaså, Gud är död! Det var underligt, jag talade med honom i morse". Även genom ren slutledningskonst har många människor kommit fram till att en Gud måste finnas. Men vare sig han finns eller ej, är vår gudsbild krasst mänsklig: Gud tänkes mestadels som en supermänniska som tänker och känner som en människa och bara är intresserad av människornas handlande och öde (han tar t ex aldrig parti för andra djur). Hans personlighet avspeglar ofta samhällstyp och erfarenhet av mänskliga härskare. Huruvida man tänker sig en eller flera gudar förefaller mindre betydelsefullt. Men polyteismen erbjuder vissa fördelar, ty där blir gudarna mera specialiserade och står närmare människorna. En monoteistisk gud skall motsvara stridiga krav, t ex allmakt, godhet och rättvisa, och blir mindre konkret som personlighet. Om han förtunnas till en operonlig lag, blir hela ändamålet förfelat.

Ett personligt gudsbegrepp är givetvis idealiskt som hjälpmedel att lösa psykologiska problem. Årtusendens försök att få det att fungera även på det materiella planet har aldrig lyckats med säkerhet, utom indirekt, genom att förmå människor att anstränga sig extra och genom att ge tröst och tålamod.

Den mest typiska metoden är bönen. Som barn lärde vi oss alla att be de vuxna om hjälp. Det gällde att vara ödmjuk och inställsam för

att få sina önskningar tillfredsstälda. Detta barnsliga handlingsmönster är alltså väl inövat och rekommenderas som lämpligt för alla kristna. Bön är vanlig i flertalet religioner, men inom kristendomen är situationen speciell. Den utgick från en speciellt krävande lagreligion, och resultatet blev ett starkt syndmedvetande. I vissa riktningar, särskilt lutherdomen, stegrades detta medvetande om den egna värdelösheten ända därefter, att det är svårt att förstå att någon kan känna intresse för denna religion, som inte plågas av svåra skuld-känslor. Här har alltså läran om Jesu ställföreträdande lidande kommit väl till pass. Trots att jag är så genomfördärvad, att till och med "min fromhet var en tagg i Kristi törnekrona" (Axel B. Svensson), så kan jag belönas med evigt liv i himlen om jag bara ödmjukar mig och tar emot i tro och bön. Vi har alltså här en enkel och ofta effektiv psykoterapeutisk metod att bli kvitt skuldkänslor och överhuvudtaget mindervärdeskänslor. Tyvärr fordras emellertid starkt känslöengagemang, och den som inte har det rätta syndmedvetandet måste först bibringas detta. Därav alla helvetespredikningar. Om då dessa lyckas, men inte den därpå följande upplösningen med dess frälsningskänslor, då blir människan fast i sin förtvivlan. Jag har träffat människor som blivit tvungna att leva med denna under resten av sitt liv.

Här har alltså bönemetoden vuxit ut till en känslomättad katharsis. Men *känslor* kan odlas som metod i många andra fall. Exempel finner vi t ex i många kristnas intensiva inlevelse i Kristi lidande och i de pietistiska kristnas känslor av tacksamhet och kärlek till Kristus. Dessa känslor kan drivas så långt, att man helt fylles av dem och lever i ett lyckorus. Man upplever Jesu närhet, och vid varje tillfälle talar man om frälsningens stora under. Tillståndet uppnås väl i regel genom självsuggestion eller grupp-suggestion, t ex genom exalterad bön, ofta i grupp, och genom föreställningsmässig inlevelse. Resultatet kan bli, att man känner en stor inre trygghet och lycka. Personligheten har blivit förvandlad, till större integritet men också till större vaghet i det praktiska livet och mindre intresse för detta.

En liknande koncentration till känslolivet finner vi i andra kulturer, speciellt i indisk *bhakti* och islamisk sufism. Inom *bhakti* odlas intensiv kärlek till någon gud, särskilt Krishna eller Shiva. I förra fallet är det ofta fråga om starkt erotisk kärlek, liksom i den kristna

Tro och bön ger kraft. (Foto Rein Vålme.)

"brudmystiken". Man dyrkar guden genom att dansa och offra blommor, och man upprepar oupphörligt hans namn. Inom Islam uppstod tidigt en liknande gudskoncentrerad fromhet, som ville ägna mer än den föreskrivna tiden åt bön och fasta. Kanske under indiskt inflytande blev den starkt känslomättad och sökte genom kärlek nå kunskap om Gud och gemenskap med honom. Här, i sufismen, söker man komma ifrån jagets ängslan och splittring genom en intensiv känsla; upplevelsen av Gud och närheten till honom löser alla problem, och man kan leva under Guds direkta ledning.

Inom alla dessa riktningar finner vi tecken till att känslometoden lätt kan komma att syfta över sig själv: ur känslan av nära samhörighet och intim kommunikation med guden uppkommer lätt tanken om jämlikhet med guden och t o m ett uppgående i honom till full identitet. Me-

toden kan då kallas *identifiering*, eftersom den liknar den psykologiska försvarsmekanismen med samma namn, som användes t ex av den lille pojke som har svårt för att hävda sig och därför söker imitera sin fars sätt att tala och uppträda.

Människor kan emellertid komma fram till uppfattningen om sin egentliga identitet med Gud på olika sätt. Den känslomässiga identifieringens väg gick den sufier (Al Hallaj), som blev korsfäst därför att han sade: "ana el haqq", dvs "jag är sanningen", varmed han troligen menade Gud. Besläktad, och kanske vanligare, är besatthetens väg, som beträffs av så många kristna mystiker liksom av shamaner och profeter ur många andra religioner. Här förlorar människan sitt normala medvetande och sin normala personlighet och har en känsla av att ett andligt väsen tagit henne i besittning och styr hennes tal och beteende. Hon kan då skaffa infor-

Vända mot Mecka. Underkastelse under en högre makt. (Foto Rein Vålme.)

mation om det fördolda och lösa problem åt omvärlden och så vinna dennas uppskattning. En enklare form är den besatthet av den helige ande som ända från början övats i vissa kristna kretsar. Besatthet är alltid ett något abnormt tillstånd, besläktat med det hysteriska anfallet, och består i att ett annat skikt av personligheten än det vanliga når medvetandet. Det liknar såttillvida ruset och ger samma känsla av lättnad och befrielse som detta.

En ännu högre grad av identifiering finner vi i uppfattningen att människan till sin natur är gudomlig eller lätt kan bli det. Sådana tankar kommer till uttryck både i Gamla och Nya testamentet: "Dock gjorde du honom nästan till ett gudaväsen" (Ps. 8:6). Och Petrus skrev i sitt 2:a brev (1:4): "Genom dem har han också skänkt oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att i skolen, i kraft av dem, bli delaktiga av gudomlig natur..." Mera klart genomförd finner vi denna tanke i den indiska vedantismen. Enligt denna är Gud eller Brahman identisk med allt, och vår upplevelse av personlig existens är en illusion. Vi uppnår frälsningen genom att inse vår egentliga identitet med gudomen. Här är det alltså inte fråga om ett exalterat känslotillstånd utan om ett *vetande*, uppnått genom speciella meditativa metoder. På analogt sätt anser man i vissa australiska stammar, att invigning i stamtraditionerna ger odödlighet.

Ibland finner vi idéer om att man kan få delaktighet av gudomlig na-

tur genom yttre hjälpmedel. Jag nämnde nyss alkoholen, som man ibland använt för att uppnå ett gudomligt tillstånd. Det har väl skett i samband med Dionysos-festerna i Grekland och i vissa fornindiska offerfester (om nu *soma* var en alkoholisk dryck). Vid invigningen i de hellenistiska Mithras-mysterierna blev adepten döpt i en nyslaktad tjurs blod och fick sedan delta i en helig måltid av bröd och vin. Härigenom skulle han få kraft och odödlighet. Den romersk-katolska tolkningen av nattvarden avviker inte så mycket härifrån: brödet och vinet är verkligen Jesu kött och blod, och genom att delta i nattvardsfirandet upprepar människan Jesu försonande offer och får även del av hans gudomliga natur.

Detta är givetvis den radikala problemlösningen: att förvandlas till gud, detta imaginära idealväsen, som är fritt från alla de problem som människobehoven skapar. Givetvis löses härigenom odödlighetsproblemet och alla tvivel på det egna jagets värde försvinner. Individuella blir stark och tror på sin uppgift. Tillvaron kommer att förefalla enkel och begriplig. Men i många fall kommer troligen konfrontationen med verkligheten att bli svår: ödmjukhet och självkänedom vittnar denna inställning knappast om.

Dop och nattvard kan alltså ges en real funktion. Men i andra religionsformer är de bara en rit. *Riten* är alltså en speciell metod som användes i många sammanhang, både i samband med gudstro och utan

denna. En måltid kan ge en känsla av gemenskap och få en symbolisk betydelse. Ett dansdrama kan ses som en magisk metod att framkalla det framställda (t ex regn eller god jaktlycka), och den kan ge en känsla av trygghet genom det minutiöst riktiga uppförandet. I vissa religioner, t ex judendomen, islam och många stamreligioner, är det rituella inslaget högst betydelsefullt och kombineras lätt med de allmänna moraliska föreskrifterna. Här ligger räddningen i ett rätt uppförande, vilket ger trygghet och en stabil världsordning.

Enligt denna uppfattning kommer det största ansvaret att ligga hos människan själv: hon måste bete sig rätt. Men det finns också religioner som kräver även en *förvandling* av människan själv. Hit hör främst den ursprungliga buddhismen, som inte litade på någon guds hjälp utan menade att människan själv kunde vinna lycka och kunskap och övervinna döden. Det kunde ske genom att man inövade ett speciellt "rent" och opersonligt tillstånd hos personlighet och medvetande, som gör återfödelse och förmodligen även i någon mening döden omöjliga.

Som vi redan sett, kräver många andra religioner likaså en viss grad av förvandling. Den fasta tro, som så starkt poängteras av t ex kristendomen (protestantismen speciellt), islam och marxism, är en sådan tillämpad förvandling. Att den ofta skapas genom suggestiva metoder framgår av dess ibland fanatiska yttringar: den omfattade tron blir lätt den enda rätta, dvs också den enda tillåtna.

Tron är alltså en metod för sig, en ganska sammansatt sådan, eftersom den fordrar en lära som anses ge själva lösningen till alla problem, *under förutsättning* att den tros. En viktig komponent är också den känsla som skall bevisa att metoden var riktig och gett resultat. Den förenas, som vi sett, ofta med bönemetoden och med känslometoden, men behöver inte göra det.

Det är påfallande att alla dessa metoder (och några till) i så stor utsträckning syftar mot samma resultat. Alla vill leda fram till förtröstan inför döden, metafysisk kunskap och ett värdefullt, lyckligt liv här. Men det förefaller som om metoderna i någon mån var anpassade till olika människotyper och deras problem. Kristendomen är specialiserad på syndmedvetande, den äldsta buddhismen betonar den introverta självutvecklingen, *bhakti*, sufism och kristen mystik vänder sig till känslomänniskan. Den rituella

Forts på sidan 32

Hans Granqvist

„Öron som kan läsa” – ESP i Kina

ESP – extra-sensory perception, sinnesförmågor som inte uppfattas med de vanliga sinnen – har fått en speciell benämning i Kina: "Öron som kan läsa". Och sedan ungefär 18 månader tillbaka har ESP-forskningen satt fart på allvar i världens folkrikaste stat.

I Peking håller just nu en dokumentärfilm på att spelas in om människor som tycks kunna läsa skrivtecken och urskilja färger och föremål utan att se dem med ögonen.

Enligt senaste rapporter – detta enligt Ta Kung Pao, en Peking-sympatiserande tidning i Hongkong – finns det nu minst 50 människor i Kina, huvudsakligen barn, som har visat sig kunna se inte bara med ögonen. De har också kunnat läsa skrivet material som placerats bredvid deras öron, under deras fotsulor eller i armhålorna. Nya förmågor på detta område upptäcks med täta mellanrum, och vetenskapsmän har nu på allvar börjat forska i fenomenet.

I en intervju med den kinesiska nyhetsbyrån sade dr Qian Xuesen, en av landets ledande vetenskapsmän, i slutet av juli att forskning i dylika speciella sinnesförmågor måste fördjupa kunskapen om hur människan fungerar och vad livet är. Även om fenomenet ännu inte kan förklaras vetenskapligt, tillade han, måste objektiva fakta respekteras och åtgärder vidtas för att studera dem.

Nyheten att det finns människor med en särpräglad förmåga att uppfatta sinnesförmågor kom i mars 1979, när flera tidningar rapporterade att den tolvårige Yang Yu i Sichuanprovinsen kunde läsa ord skrivna på papper som placerades mot hans öron. Det var anledningen till att man började tala om "öron som kan läsa".

De första rapporterna väckte stort uppseende, men snart kom ett bakslag när ledande personer i Peking började tala om "ovetenskap-

liga dumheter" och nyhetsmedia tillråddes att inte följa upp historierna. På något håll anklagades till och med Yang Yu för att ha fuskat.

Lyckligtvis för Yang Yu och för de många som trodde på honom spreds nyheten om hans speciella förmåga just när de kinesiska ledarna försökte att på allvar få folket att söka sanningen genom att objektivt studera fakta och inte blint lyda sina chefer. Därför fortsatte tidningarna och tidskrifterna att publicera artiklar i frågan.

Dessutom letade kinesiska historiker reda på liknande rapporter i sina klassiska historieverk, skrivna för mer än 2 000 år sedan.

En viktig insats kom att göras av "Natur", en populärvetenskaplig tidskrift som utkommer i Shanghai. Den har ägnat ett tiotal artiklar åt ämnet.

Det var också "Natur" som arrangerade ett offentligt framträdande av barn med den speciella ESP-förmågan och i samband därmed en estraddebatt mellan vetenskapsmän.

Fjorton "gästartister" mellan 9 och 25 år framträdde på Shanghais vetenskapsakademi inför 2 000 åskådare och testades på tio olika sätt, hela tiden under vetenskaplig kontroll.

Det största intresset väckte som väntat testet av "öron som ser". På morgonen den 6 februari i år samlades sex av barnen, som skulle uttyda olika kinesiska skrivtecken eller målade bilder genom att hålla dem mot olika delar av kroppen utan att kunna se dem med ögonen.

De sex barnen fick sammanlagt 18 skrivtecken och bilder. De svarade rätt på 17 av dem. (Varje barn fick 3 frågor, eller prov, och alla frågorna var olika. Fem barn svarade rätt på sina tre frågor, och ett barn svarade rätt två gånger och fel en gång.)

Enligt tidningsrapporter från tilldragelsen blev vetenskapsmän, som tidigare tvivlat, så intresserade

att de själva företog prov med barnen, prov som utföll på ett så övertygande sätt att vetenskapsmännen helt ändrade uppfattning.

I samband med paneldebatten i Shanghai lade flera vetenskapsmän också fram sina undersökningar av ESP-företeelser.

En undersökning av Chen Shouliang vid Pekinguniversitetet visade att av en slumpvis vald grupp på 40 barn omkring tio år var det 16 som visade prov på ESP-förmåga efter uppmuntran. Forskaren drog slutsatsen att ESP är en latent fysiologisk funktion i människokroppen som man ännu inte har fullt kartlagt och ännu mindre förklarat.

Biträdande professor Wang Chu, också vid Pekinguniversitetet, har gjort en undersökning som tyder på att ESP-förmågor först uppträder som en ganska vag bild i cerebrum (stora hjärnan) som måste upprepas flera gånger innan en klar bild skapas. Bilden går också från detaljen till helheten. Vid testet med barnen såg de i de flesta fallen inte bilden omedelbart utan den klarnade ungefär i samma ordning som kineserna skriver linjerna i de skrivtecken vilka kom till användning i testet.

Wang Chu tror också på "överföring" av ESP-förmågan. Det har visat sig att normala barn får ökad ESP-förmåga när de lekt tillsammans med barn med stark ESP.

Dr Qian Xuesen anser att ESP, liksom de fantastiska resultaten av de gamla kinesiska andningsövningarna samt kinesiska folkmediciner, är områden som förtjänar ytterligare studier för att vi ska förstå människokroppen och dess funktioner bättre.

För när allt kommer omkring vet vi fortfarande oerhört lite om hur vår egen kropp fungerar.

Anm. Hans Granqvist är journalist, tidigare Sveriges Radios röst i Hong Kong.

Lavanam är en glad och frodig missionär för ateism. (Foto Arne Pedersen, Dagbladet, Oslo.)

MISSIONÄR FÖR ATEISMEN

Indiern Lavanam reser världen runt och förkunnar att man inte bör tro på Gud. I somras var han på besök i Sverige.

I väst uppfattar vi gärna Indien som ett land fyllt av religioner, tempel, gudar, gurus, babas och oförklarliga mirakler. Men i Indien finns också ateister. Och den 25–28 december i år anordnar Atheist Centre i Vijayawada, Sydindien, en världsatteistkonferens.

Ledaren för Atheist Centre heter Lavanam. I somras besökte han Sverige och bland annat Human-Etiska Förbundet. Vi kände inte till besöket och har alltså inte kunnat

göra en egen intervju med honom, men i Human-Etiska Förbundets meddelandeblad HEF-nytt finner vi följande.

– Välkommen till Sverige! Varför säger du att ateismen är positiv?

– Ateismen är positiv därför att den accepterar bara bekräftade sanningar. För ateisten är människan centrum för kunskap och social struktur. De gudstroende är negativa därför att gudsbegreppet är en chimär och liv efter döden är

omöjligt att bekräfta. Bara det positiva kan bekräftas. Ateismen är positiv därför att den accepterar bara bevisbar sanning.

– Är Atheist Centre i Indien engagerat i något socialt arbete?

– Atheist Centre i Vijayawada, Indien, är engagerat i allt slags socialt arbete. Att hjälpa medmänniskor är en plikt. Detta är principen i allt socialt arbete. Att hjälpa människor övervinna okunnighet, sjukdom, fattigdom, sekterism och gudsskräck är en ateistisk plikt. Atheist Centre är engagerat i vuxenutbildning, kvinnoutbildning och bekämpar aktivt kastväsen. Man har sexundervisning, familjeplaneringsprogram och katastrofhjälp.

– Vad kan du säga till svenska ateister och humanister?

– Jag önskar mina "human-etiska-ateistiska" vänner all framgång i deras arbete att befria oss från det religiösa oket. Vi skall sprida "icke-trons" idéer. Religionen skall ut ur skolan så att barnen får växa upp till fria och bättre människor med förnuftsaserad livssyn och mänsklig förståelse. Svenska human-etiker måste samarbeta med ateister, humanister, rationalister och fritänkare från andra länder och lära av utländsk facklitteratur. Jag välkomnar och förväntar mig många nordiska deltagare i den andra ateistiska världskonferensen i Vijayawada i Indien den 25 till 28 december i år.

– Tack, Lavanam och lycka till!

Så långt HEF-nytt.

Human-Etiska Förbundet, som Lavanam gästade, säger sig vara "det enda förbundet i Sverige som bekämpar kyrkotvång, förnuftsfiendlig fruktan och irrationella dogmer". I spetsen står José Santana, vars litteraturutställning för icke-troende vi skrev om i nr 9 i fjol. Adressen är Box 170, 147 00 Tumba.

MÄNNISKAN I CENTRUM

Helsingborgs Dagblad skrev den 26 juni litet om Lavanam. Till HD sa han bland annat:

– Vi måste glömma detta med religion. Människan måste sättas i centrum – inte Gud. Tron på Gud är bara drömmar, fantasier. Folk får gärna ha drömmar. Men vi får inte bygga våra samhällen på fantasier.

– Världen är mogen för en ny revolution – ateismen!

Lavanam uppfattar religionen som något människofientligt, som – enligt HD – "en människoföraktande institution", men ateismen som positiv, human, medmänsklig.

ATEISMEN POSITIV

Dagbladet i Oslo har uppmärksammat Lavanams besök hos Norsk Human-Etisk Forbund. Fredrik Wandrup rapporterar bland annat:

– Ateismen är en positiv lära, inte negativ, som många tror, säger Lavanam. Religion är orsak till så mycket lidande. Tusentals människor dödas i en eller annan guds namn.

Dagbladet förtäljer vidare om den indiske ateistledaren att han är rund och blid och att han hela tiden flinar när han pratar om alla religionens dumheter.

– I Indien åter inte hinduer oxkött. Och muslimer äter inte svinkött. För att visa att vi inte bryr oss om sådant äter vi gärna båda delarna samtidigt, säger den uppenbart välnärde Lavanam med ett stort leende.

– Religion främjar hat och krig, säger han vidare. Men över hela världen går ateister och fritänkare framåt. Och överallt är ateismen nödvändig, inte minst i Indien. Där har religionen gjort människorna kraftlösa, omänskliga, dumma och intoleranta. Djuroffer förekommer fortfarande, fastän det är förbjudet.

– Det religiöst präglade och orättfärdiga kastväsendet i Indien är fortfarande verksamt, säger Lavanam, som själv har gift sig med en kvinna som tillhör de lägst stående, de kastlösa.

Lavanam uppger också att han representerar omkring tio miljoner indiska ateister. Han har övertagit läran efter sin far, Gora, död 1975, vilken grundade en så kallad "positiv ateism".

Så långt Dagbladet.

Lavanams ateistiska aktivitet och tänkande får naturligtvis ses mot bakgrund av de religiösa och sociala förhållandena i hans hemland, så olika dem hos oss. I vårt land är han en mycket främmande fågel. I Sverige är ju religionen numer en privatsak och den sätter inte sin prägel på samhället.

SM

CELIBAT-SJUKAN

Av G. Richard Bozarth, en glad ateist

Artikelförfattaren är regelbunden medarbetare i tidskriften American Atheist, organ för organisationen American Atheists.

I sin utomordentliga bok *The Psycho-Neurosis Called Christianity* gör John Gerber följande kloka iakttagelse: "Människan har djupa behov och begär, både emotionella och fysiska, vilka är en integrerande del av ett lyckligt, harmoniskt liv, värt att leva. Förakt för, eller undertryckande av, normala, sunda begär leder till att dessa tar sig hemliga eller onormala uttryck". (s. 23)

Det sexuella begäret är kanske det djupaste av de fysiska behov som är väsentliga för mänsklig lycka. På grund därav har sexualiteten grundligt kränkts av religionen, i synnerhet den judiskt-kristna. Lycka i denna värld är anathema för religionen, eftersom denna frodas i elände och olycka. Som Paulus skrev i första korintierbrevet 7:30: "De som glädja sig må vara såsom glädde de sig icke." Lyckliga människor brukar inte ha den känsla av synd och uselhet som är så väsentlig för prästerna, vilka får sin makt och sitt välstånd av att göra människor moralisk fördärvade genom att hos dem inpräglade känslan av synd och uselhet.

Människor som kan glädja sig åt ett sunt sexliv, är lyckliga, och därför har denna källa till lycka alltid blivit offer för barbarisk förföljelse från religionens sida. När exempelvis Khomeini och hans följe av fanatiska mullor återupplivar en medeltida islamisk teokrati i Iran, har en domstol bildats för att skipa snabb och blodig islamisk "rättvisa". Bland offren finns s k sexförbrytare, såsom det ogifta par som upptäcktes ha glädje tillsammans i staden Amlash vid Kaspiska havet. För brottet att våga söka lycka i detta livet blev de offentligt pryglade. Mannen fick 25 piskrapp, medan kvinnan fick 100! (Rapport

terat i *Austin American-Statesman*, 18 mars 1979.)

Tack vare den psykos sexuella krymplingen Paulus blev kristendomen från början förstörd av läran att celibat är den livsstil som skall rekommenderas. Paulus förklarar att "en man gör väl i att icke komma vid någon kvinna". (1 Kor. 7:1) *)Varför? Jo, för att sex ger upphov till lycka och den kristne bör sky sådan fysisk lycka för att i stället "förhålla Gud i sin kropp". (1 Kor. 6:20) Han manade kraftigt till fullt celibat, men tillät äktenskap för de stackars veklingar som inte kunde motstå begäret efter sexuell tillfredsställelse.

De tidiga romerskkatolska "tänkarna" gav uttryck åt entusiasm över celibatets härlighet. Tertullianus (160 – 230) förklarade att celibat är att föredra även om människosläktet skulle gå under". (Från *Women and Atheism* av Madalyn Murray O'Hair, s. 11.) Paulus hade tillåtit äktenskap som ett blott acceptabelt, men inte mer, alternativ till brännande lusta. För att undvika båda delarna och uppnå ett sant fullkomligt tillstånd av heligt celibat gjorde sig Origenes (185 – 254) till eunuck för Jesus, vilken enligt Matteus 19:11-12 gav sitt bifall åt självkastring.

Trots sådana auktoriteter och exempel var flertalet präster tämligen normala människor och kände ingen entusiasm för celibat. Nikolaitism (prästäktenskap eller konkubinatt, dvs sammanlevnad utan äktenskap) var vanligt i århundradet till dess påven Gregorius VII fick makten 1073. "Han angrep problemet med kompromisslös beslutsamhet." (*The Age of Faith* av Will Durant, s. 546.) Men motståndet var hårt. "Ovilliga att splittra sina prästers familjer vägrade biskopar i

Celibatets vanda.

(Ill. Robert Turner.)

Lombardiet att kungöra detta påbud, och framstående präster i Toscana försvarade prästäktenskap som både moraliska och kanoniska." Många präster lämnade sin tjänst hellre än de följde Paulus råd och blev som han.

Biskoparna och prästerna hade goda bibliska grunder för att vända sig mot det grymma celibattvånget. Ty, som vanligt är Bibeln självmot-sägande; uppmaningen till celibat, som uttrycks så klart i första korintierbrevet, motsägs av Paulus själv i det tredje kapitlet av första brevet till Timoteus. Där skriver han, när han räknar upp kvalifikationerna för olika evangeliets tjänare, att

biskopar och diakoner inte får vara "gifta mer än en gång", dvs de får inte vara skilda och omgifta. Paulus betraktade äktenskap i detta fall som bevis på en mans kompetens att leda de rättrogna. Aposteln framhöll att "han bör väl förestå sitt eget hus och hålla sina barn i lydnad, med all värdighet, ty huru skulle den som icke vet att förestå sitt eget hus kunna sköta Guds församling?" (Verserna 1-12) De som var motståndare till celibat argumenterade med att fråga hur en man utan hustru och barn skulle kunna klara Paulus test på kompetens för ställning som biskop.

Kyrkans svar var att avsnittet ur

första brevet till Timoteus "tycks ödesdigert för uppfattningen att celibat var obligatoriskt för prästerna från början, men å andra sidan utesluter aposteln önskan att andra män skulle vara ogifta som han själv (1 Kor. 7:7-8) slutsatsen att han ville att alla evangeliets tjänare skulle gifta sig." (*The Catholic Encyclopaedia*, 1908 edition, Vol. 3, s. 483.) Detta är ett misslyckat argument, ty i första korintierbrevet uttrycker Paulus blott en önskan om celibat, men i första timoteerbrevet formulerar han sig krävande och använder ord som "måste" och "får inte".**)

Nåväl, hal exeges är kännetecknande för den sanne teologen, och lyckligtvis motsäger en del av Bibeln nästan alltid en annan del, så att nästan varje önskad lära kan "bevisas" genom Bibeln. Bakom åsikten att första korintierbrevets önskan om celibat har överhöghet över första timoteerbrevets bestämda uttalanden för äktenskap fanns, och finns, fruktan för det inflytande som lyckan kan ha samt det rabiata kvinnohat som är en av katolicismens grundläggande traditioner. Som O'Hair så klart uttrycker det var triumfen för procelibat-gruppen "möjlig på grund av det låga anseende som gavs kvinnan. Andra faktorer hade betydelse, främst idén att i ett ogift prästerskap låg en styrka som familjeband inte kunde vända från tjänande av kyrkan, men utan den allmänna nedvärderingen av kvinnorna hade de som var för celibat inte kunnat vinna." (*Women and Atheism*, s. 12.)

Som Antonius, grundaren av det kristna klosterväsendet, uttryckte det på 200-talet e. Kr.: "När du ser en kvinna, tänk på att du inte står inför en mänsklig varelse utan inför djävulen själv." (Ur *Women and Atheism*, s. 12) Om kvinnan var så usel, hur skulle då en gift präst kunna försvara att oreka sig i förbindelse med en sådan varelse, och samtidigt försöka tjäna kyrkan som "av sina lärjungar anses vara den jungfruliga bruden och Kristi rena kropp"? (*The Catholic Encyclopaedia*, Vol. 3, s. 481.) När kvinnan på Gregorius VII:s tid ansågs vara nästan ett själlöst kreatur eller ännu värre, så hade anti-celibatgruppen inga bra argument för önskan att fortsätta förbindelse med kvinnor. När argumentet att det "helt klart är lämpligt att denna jungfruliga kyrka betjänas av ett jungfruligt prästerskap" framfördes, då måste anti-celibat-gruppen till sist hålla med.

Fastän det tog ytterligare fyra påvar för att få prästerskapet att

till sist acceptera dogmen om celibat, så förtjänar Gregorius VII vanäran att ha instiftat celibatet som det för romerska präster mest utmärkande. Han avskar prästerna "från familjeband och sociala band. Detta stärkte kyrkan, men det avhumaniserade kyrkan." (*Cruz Ansata* av H.G. Wells, s.29.) Det katolska prästerskapet avhumaniserades på grund av att normala uttryck för normala mänskliga behov förmenades dem.

Djävulen i kroppen

Celibatets historia från Gregorius VII och framåt är en motbjudande krönika över perversioner. När man inte kan bete sig normalt som följd av normala stimuli, då kommer man med nödvändighet att bete sig onormalt. Stimuli kräver gensvar, och inga stimuli kräver gensvar starkare än de sexuella.

Besatthet tycks vara ett medel för abnormt gensvar. Ett exempel är nunnorna i Loudin på 1600-talet. Där ägde en av de beryktade besatthetsepidemier rum, vilka en gång i tiden var nog så vanliga i den kristna världen. Jeanne de Anges, abbedissa för nunnorna, efterlämnade en fascinerande självbiografi som vittnar om att förvånade sexuella begär ledde till hennes besatthet.

Hennes sexuella hunger väcktes av den beryktade prästen Urbain Grandier, som var känd för att gå till flickor och som var en i den stora skara romerska präster för vilka titeln "fader" var mer bokstavlig än den var en hederstitel. Hon försökte förmå honom att bli bikt-fader vid hennes nunnekloster, men han avböjde. Då hon inte kunde tillfredsställa sina behov som en normal kvinna, blev besatthet hennes svar på olycklig sexualdrift. Traugott K. Oesterreich menade att "det är inte förvånande att de sexuella känslor som dittills undertryckts genom hennes religiösa kallelse, häftigt bröt loss under besatthet". (*Possession and Exorcism*, s. 90.)

Åtskilliga andra nunnor blev moraliskt fördärvade av demoner. Under besattheten intog de bland annat "erotiska ställningar". (*Man, Myth & Magic*, Vol. 9, s. 1155.) Under besatthetens frihet, där demoner och inte de själva fick bära ansvaret för deras handlingar, sökte sig deras normala mänskliga sexuella behov perverterad tillfredsställelse i oanständiga, rysliga ställningar. Sådant är resultatet när människor använder sin kropp för förhärskande av gud.

På 1930-talet inträffade en ryslig skandal inom franciskanerorden i

Tyskland. Om detta berättar Joseph McCabe i *Vice In German Monasteries*. Hela orden hade blivit homosexuell och, som McCabe berättar, "sodomiförekom regelbundet och medgavs förekomma regelbundet, i de flesta fall". (s. 11) Homosexuell förförelse, eller våldtäkt om nödvändigt, var en vanlig erfarenhet för noviserna. Männen förlustade sig inte endast med varandra utan även med vem som helst annan som de kunde förföra eller våldta. Eftersom orden drev sjukhus, var det ingen brist på offer.

En broder Nikodemus förklarade uppriktigt vid rannsakingen varför den sexuella omoralen kunnat äga rum. Han skyllde den helt riktigt på den "sexuella svälten under de usla förhållanden som klosterlivet innebar". (s. 15) Berövade normala medel för sexuell tillfredsställelse hade munkarna blivit moraliskt fördärvade. McCabes bok innehåller ett övermått av fall liknande det där en munk anklagades och överbevisades om att ha "våldtagit en sjuk 17-åring, vilken legat och sovit i sjuksalen och inte kunnat försvara sig, eftersom han haft högra armen i band". (s. 14)

Inte underligt att "Rom utsände ett dekret som utstötte den westfaliska provinsen ur franciskanerorden". (s. 15)

Den 13 mars 1978 innehöll *Time* den förtjusande historien om Syster Godfrida, en nunna inom S:t Josefs apostoliska församling i Wetteren, Belgien. Hon hade levt ett bisexuellt liv i hemlighet genom att samtidigt ha affärer med en pensionerad manlig missionär och med en annan nunna, som var lärarinna i Wetteren. Vilken eländig neurotisk röra det hade blivit i denna kvinnas inre genom det fördärvliga inflytandet av idén att försöka undertrycka sunda mänskliga begär för att förhärskande gud i sin kropp. För att stå ut med sina kval blev hon slav under morfin och uppnådde slutligen ett stadium av mentalt förfall i vilket hon mördade tre äldre patienter på det sjukhus där hon arbetade, eftersom de besvärade henne under hennes nattskift.

Den 7 mars 1979 hade *Austin American-Statesman* en berättelse om den romerskkatolske prästen Jude Sivcoski, vilken inte bestred anklagelsen att sexuellt ha utnyttjat en sjuårig pojke. Vad kan man vänta sig av en man som hjärntvättats att tro att celibat är bra och att det är bra för en man att inte komma vid någon kvinna? Hans normala begär blev insnörda i en religiöst perverterad psykosexualitet och

Forts på sidan 31

"Jesus"

I augusti fick vi brev från Richard L. Clark, Ph.D., i San Diego, Kalifornien, som berättade att han av ett ouijabräde fått veta att han i ett tidigare liv varit Jesus (Joshua) från Nasaret. Genom hypnotisk regression har hans identitet som Jesus bekräftats. Han bifogade en utskrift från ett seansprotokoll.

Citat från protokollet:

Fråga: Jesus, det har sagts att Herodes dödade alla gossebarn i Betlehem som var två år gamla eller yngre, eftersom han ville döda dig. Vet du något om det?

Jesus: Det är en myt!

Fråga: Vem var Satan?

Jesus: Ursprungligen en egyptisk gud i underjorden.

Fråga: En del människor tror att det finns en ond ande som frestar dem att göra vad ont är.

Jesus: Det är dumheter! Folk är svaga och vill skylla ifrån sig.

Fråga: Vad predikade du för människorna – om himmel och helvete?

Jesus: Det som stod i profetian.

Fråga: Men vad anser du själv om himmel och helvete?

Jesus: Ingetdera finns.

"Jesus"

En pakistancier bosatt i Manchester, Mr Noor, 45, har besökt Rom i ett något ovanligt ärende. Han ville träffa påven och berätta för denne att han är Jesus som har återkommit till jorden. "Jag vill helt enkelt informera påven om att jag är Frälsaren", sa han. "Han kommer att omedelbart förstå vem jag är." – "Människor skall komma i miljoner för att se mig."

Källa: The Sunday Times, 17 augusti 1980.

Många briter tror på återfödelse

I Storbritannien har det (1979) gjorts en opinionsundersökning om tro på reinkarnation. I ett representativt urval på 918 vuxna personer uppgav sig 28 procent tro på reinkarnation, vilket var 10 procent mer än 1968. 23 procent av männen och 33 procent av kvinnorna trodde. Mest troddes det i åldersgruppen 25–34 år.

Källa: Parapsychology Review, juli–augusti 1980.

SAMTAL MED EN SWAMI

Swami Ranganathananda tillhör Ramakrishna-orden och är ledare för dess center i Hyderabad, Indien. Den teosofiska tidskriften Phoenix har samtalat med honom.

Phoenix: Skulle ni kunna berätta litet för oss om Ramakrishna-orden? Vad innebär det att vara medlem där?

Swami: Det innebär att man ägnar hela livet åt att tjäna denna särskilda orden. Hela livet! Men det innebär inte att man måste acceptera vissa dogmer eller sekteriska tankar. Vi följer Ramakrishna Paramahansas undervisning, som ingår i den hinduiska traditionen, och vi accepterar andra religioner. Men vi utgör ingen sekt. I egenskap av munkar har vi vår Guru, precis som alla andra munkordnar. Vem som helst kan ta till sig denna lära; vem som helst kan säga: "Jag är en hängiven lärjunge till Ramakrishna."

Phoenix: Vad exakt innebär det att vara Swami? Hur blir man Swami?

Swami: Ordet "swami" betyder herre, herre över sig själv. Det används allmänt om munkar i Indien, eftersom dessa är herrar över sig själva.

För att bli Swami inom Ramakrishna-orden måste man börja i unga år. I allmänhet tar vi endast emot personer som är under trettio år. Man måste också ha ett minimum av skolutbildning och får inte ha någon allvarlig kroppssjukdom, inget som binder en vid hemmet, inga äktenskapliga band, och man måste vara beredd att förbli ogift. Om de kraven uppfylls, så accepterar vi kandidaten, om han verkligen älskar Gud och idealet att avsäga sig världen. Därefter följer en period av nio års skolning inom orden. Under de första fem åren ges han den första initieringen, som kallas *brahmacharya*, novicens initiering. Hans namn ändras också. Efter ytterligare fyra år erhåller han den slutliga initieringen i munkorden. Då ändras hans namn slutgiltigt till ett som slutar på *ananda* (glädje,

sällhet) såsom Vivekananda (den rätta urskillningsförmågans sällhet).

På så sätt har vi nu omkring tusen medlemmar, vilka kommer från alla delar av samhället, alla klasser och kaster och även från skilda länder, såsom Förenta staterna, England osv. Detta är en internationell munkorden.

Phoenix: Vid vilken del av denna skolning blir man Swami?

Swami: Efter de nio åren, om man befunnits lämplig. Först provas man, både i medicinskt och andligt avseende. Om man visar äktaandliga egenskaper, så får man denna dräkt och ett nytt namn, vilket alltsammans ingår i initieringen i munkorden. Detta slags initiering kommer från vediska tider, för tusentals år sedan. Vi kallar det *Vedic sannyas*.

Phoenix: Vad är det för skillnad mellan en swami och en sadhu?

Swami: En sadhu är bara en god människa och behöver inte tillhöra någon orden. Ordet "sadhu" betyder god. Swami är en titel som används för munkar. Den betyder inte nödvändigtvis hög andlig utveckling: bara att det rör sig om en munk. Den som ingått i en munkorden, tilltalas som "Swami", inte som "Mister" (herr).

Phoenix: Är *brahmacharya* en nödvändig förutsättning för en swami?

Swami: Ja, livslång *brahmacharya*. En swami gifter sig aldrig.

Phoenix: Men om någon redan varit gift, när han kommer till er?

Swami: Då tar vi inte emot honom. Vi säger till honom: "Fortsätt som du är. Det är också en ädel väg. Du kan utträta ett underbart arbete där. Du behöver inte ändra ditt liv och bli munk."

Phoenix: Men kan en familjeförsörjare uppnå ...?

Swami: Fullt förverkligande!

Det kan han.

Phoenix: Är det svårare för honom?

Swami: I vissa avseenden är det lättare. Livet blir lättare. Han har sina pengar, hans behov blir lätt tillfredsställda – mat osv – medan för en munk allting är osäkert. Men en gift man och familjeförsörjare måste i sitt inre vara fri och oberoende av sitt yttre liv. Då kan han uppnå förverkligande. Varför? Jo, därför att Sanningen finns dold inom honom. Den är envars födslo rätt. Han kan uppnå gudsinsikt, eftersom Gud är hans egen natur.

Phoenix: Hur kan han nå dit? Var börja någonstans?

Swami: Han måste ändra sin inställning. Han måste placera in Gud i sina mänskliga relationer: hustru, barn, make, överallt måste Gud betonas.

Phoenix: Betyder det att även familjeförsörjaren, fastän gift, blir en *Brahmachari*, innan han uppnår slutligt förverkligande?

Swami: Detta kommer när han har tillräcklig andlig styrka. Genom överenskommelse mellan en man och en hustru kan de då leva i celibat. Detta är ett högt ideal.

Phoenix: Är det en förutsättning för ett andligt liv?

Swami: Inte nödvändigtvis. Men vad som fordras är återhållsamhet. Sträng återhållsamhet är nödvändig. Ett liv i vållust är inte till hjälp på den andliga vägen. Dvs äktenskapligt liv är i sig självt ett liv i återhållsamhet. Så snart en person har ingått äktenskap, måste han betrakta alla av motsatt kön, utom sin partner, som systrar och bröder. Endast med en har han ett speciellt förhållande av sexuell natur. Alla andra behandlas med respekt och vördnad. Det har man följt i stor skala i Indien. Till och med en liten flicka tilltalas som "moder".

Phoenix: Gandhi gick ännu längre och förespråkade celibat även för gifta par. Han kallade det "äktenskaplig *brahmacharya*".

Swami: Han talade om ett högt ideal, och folk som omgav honom kunde inte leva upp till det. Fastän han själv hade svagheter som han senare övervann, så hade han ingen förståelse för andras svagheter. I vår undervisning säger vi: "Handla efter måttet av din styrka!" Det finns ingen norm giltig för alla. Envar har sina egna mått. Men det viktiga är: ju mer man begränsar livet på sinneshöjningen, desto högre utvecklas man på den andliga nivån. Sinneshöjningen är kroppens nivå. Återhållsamhet är helt enkelt ett medel för att nå ett högre mål, inte ett mål i sig självt. Vi måste höja oss över kroppen. Den psykiska energin måste lyftas till ett högre plan.

Phoenix: Ni tar endast emot yngre personer i er orden. Men många anser att filosofi och andlighet bör komma senare i livet och att de unga bör ägna sin kraft åt familj, arbete osv.

Swami: Vi accepterar den synen. För miljoner människor är det vägen. Men om det finns en handfull människor som inte vill gå igenom den eklut som ett yttre livs foster innebär, varför skulle de då göra detta? Den inre kallelsen har kommit: *Jag vill träda direkt in i det andliga livet*. Det är öppet för envar. Men det beror på kallelsen hur stark motivationen är. Det beror på var man är. Antag att du har njutit världsligt liv redan i många inkarnationer. I det sista livet har man en inre attityd: "Jag vill nå Gud". Utan att först våra begär tillfredsställs kan vi inte bli andliga.

Men om du känner att du är andlig nu, då är du färdig med den världsliga erfarenheten, och behöver den inte igen. De flesta människor har inte uppnått det stadiet ännu, utan måste uppleva livet först. Innan vi avstår från allt, måste vi ha något att avstå från. Det är därför som första delen av Bhagavad Gita lär manlighet och styrka, medan den andra delen lär fullständigt avstående. I det första stadiet utvecklas alltså egot, i det andra avstår man från det.

Till sist kommer den verkliga avsägelsen av världen. Först får man erfarenhet av pengar, makt, nöjen... och slutar med det. Sedan har det inte någon dragkraft längre. Det finns bättre och högre ting att sysselsätta sig med. Endast på det stadiet blir man verkligt intresserad av Gud.

Phoenix: Hur förklarar ni det väldiga uppvaknandet och intresset

för andligt liv i väst under senare år? Är det ett verkligt eller ett övergående intresse?

Swami: Det är äkta. Och det är mycket lätt att förklara det. Man bör förstå tre saker: *bhoga*, *yoga* och *roga*. Bhoga är all sinneshöjning, tillfredsställelse på kroppens nivå. Sedan har vi yoga – andlig strävan. Yoga kan inte komma utan bhoga. Bhoga kommer först. Sedan man har slutat med bhoga, står man inför ett val: antingen yoga (andlig utveckling) eller roga (fysiska och mentala lidanden). Bhoga leder till roga, om inte yoga kommer emellan. Dvs tillfredsställelse på det sinnliga planet leder till mentala och fysiska lidanden, om inte andlig växt kommer hindrande emellan.

I dag har världen sett bhoga. Och jag tror att en del yoga har börjat, eller hur? Folk känner att de vill söka något bättre, att de vill växa andligt. I väst finns gott om bhoga, gott om yttre nöjen, och det är därför som yoga är en verklig upplevelse där. Människorna behöver det. Underbara saker kan uppnås. Unga människor söker något högre, meditation, bön, hängivenhet, i det de frågar, undersöker...

Phoenix: Hur kommer det sig då att Indien under så lång tid har varit ett centrum för andlighet, utan en massa bhoga som kunnat stimulera och stödja ett intresse för högre ting?

Swami: Det beror på att i de tidiga skedena av Indiens historia fick landets kultur en underbar andlig inriktning genom Upanishaderna. Det var en period när de mest begåvade människorna betraktade religionen som en vetenskap, inte som bara poesi. Sådana människor som Shankaracharya, Sri Krishna, de vise som skrev Upanishaderna osv var strålande begåvningar. De gav indiskt tänkande och liv en sådan andlig inriktning att den blev en bestående faktor i detta land.

Här respekteras religionen. En religionens man är högt ärad, mer än intellektuella och militära genier. Lärdom respekteras i Indien, och välstånd, men mest respekteras Gudsmannen. Han kan vara fattig, men om han har förverkligat Gud, då ärar honom alla, även konungar. Det är ett tecken på kultur.

Anm. Intervjun med Swami Ranganathananda är gjord av Emilio Trampuz, som ingår i redaktionen för Phoenix. Den är införd i nr 3, 1979.

Rising Phoenix är en internationell, engelskspråkig kvartalstidskrift, som utges av K Ramanathan för International Youth Centre, The Theosophical Society, Adyar, Madras 600 020 India. Den som är intresserad av tidningen skall inte vända sig till det indiska centret utan till Gunnar Larson, Lars Kaggsgatan 36 C, 415 04 Göteborg.

ciety, Adyar, Madras 600 020 India. Den som är intresserad av tidningen skall inte vända sig till det indiska centret utan till Gunnar Larson, Lars Kaggsgatan 36 C, 415 04 Göteborg.

Celibat – kan de va' nåt för en sökare?

1976 gjorde jag en intervju med en indier, bosatt och gift i Sverige. Han hade varit munk, men lämnat det livet. Under intervjun pekade jag på en bild av mediterande buddhistmunkar. Han kommenterade den så:

– Om du gav tjugo svenska flickor åt tjugo unga buddhistiska munkar och om flickorna var beredda att gifta sig med dem, så skulle de allesammans lämna klosterlivet...

Han sa också om sina gamla vänner som fortfarande var munkar:

– De har problem med sex.

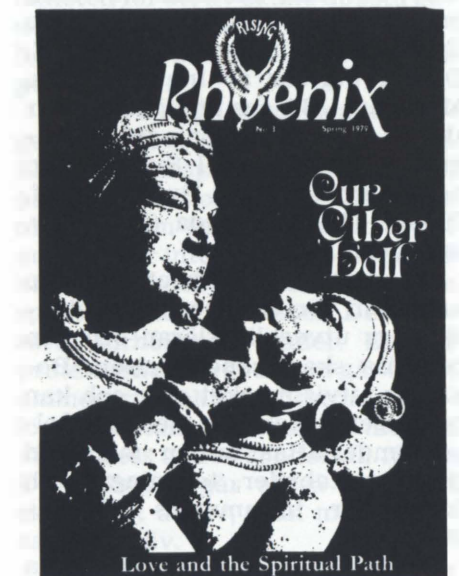
(Sökaren 2, 1976).

I nr 5, 1978 hade Sökaren en intervjuartikel, där en ung kvinna berättade om sin erfarenhet av en swami. Swamier förutsätts leva i celibat. Men denna swami lät den unga kvinnan sitta i hans knä, och han försökte kyssa henne. Hon tillsades att inte tala om för någon vad de gjorde i enrum.

Den indiske swamin Narayananda har som sitt viktigaste budskap till världen celibat, sexuellt avstående i tanke och handling. Men enligt en undersökning som gjordes av docent Johannes Aagaard i Århus (Sökaren 5, 1977) berättade drygt tjugo unga kvinnor om sexuella handlingar av swamin: skilda slag av beröring men inte egentliga samlag. Han förbjöd dem att berätta om vad de gjorde tillsammans i enrum.

Ack, det är inte lätt att undertrycka en naturlig drift, vilken "Vår Herre" naturligtvis med avsikt inplanterat i människorna för att de skola föröka sig och uppfylla världen med sin avkomma.

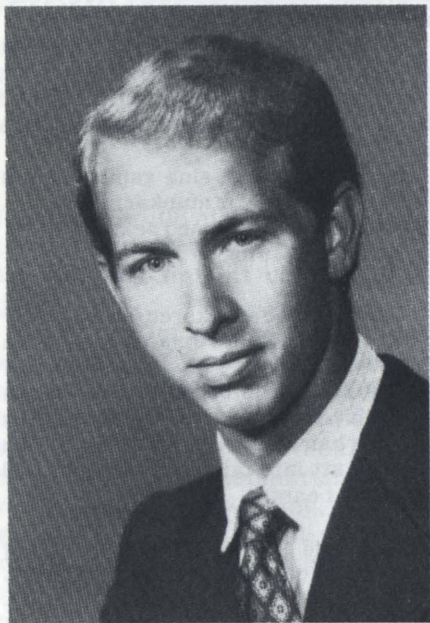
SM

Samtalet med swamin är översatt från Phoenix, en intressant teosofisk tidskrift.

Rolf Ejvegård

LIVETS UPPKOMST

R. L. Wysong.

Slump eller skapelse?

Dr R L Wysong undervisar i veterinärmedicin i USA och har skrivit flera böcker i sitt ämne. På sin fritid har han sysslat med problemet om livets uppkomst. Forskningsresultaten har han sammanställt i en mäktig bok på 454 sidor kallad "The Creation-Evolution Controversy". Den är utgiven av Inquiry Press, Michigan, USA och utgivningen har stötts av undervisningsdepartementet i Michigan. I Sverige kan boken erhållas från Rutger Staaf, Pl 1486, 44020 Vårgårda. (Pris 49 kr. inkl. porto.)

I 22 kapitel ställer författaren upp argument för och mot den vetenskapliga utvecklingsläran och den religiösa skapelseberättelsen. Boken är bitvis mycket svår och kan omöjligt sträckläsas men förståelsen underlättas av en mångfald diagram, tabeller, teckningar och fotografier, tillsammans 138 illustrationer.

Jag skall här först i punktform ta upp några olika argument för de båda åsikterna. Därefter ser jag litet närmare på den analys Wysong

gör när det gäller ett par av argumenten.

Vad finns det för argument för att människan, djuren, växterna och planeterna är resultat av en gradvis utveckling?

A1. Experimentellt kan visas hur olika kemikalier söker sig till varandra och bildar föreningar. Det verkar som om naturen strävar efter att skapa liv.

A2. Liv finns i en otrolig mängd variationer och påverkas av sin omgivning. Variationsrikedomen tyder på möjligheten att människan och djuren utvecklats till vad de är i dag.

A3. Var ser vi en skapare av planeternas banor, av vindarnas tjut eller jordgubbarnas mognande? Skapelseprocesser pågår ständigt. Ingenstans ser vi skaparen. Däremot kan vi ge "naturliga" förklaringar till alla dessa skeenden.

A4. Väte och syre bildar i en viss förening vatten. Det är vått. Vätets och syrets egenskaper hjälper oss inte att förstå vad blöthet är. Väta är dock något lika naturligt som väte, trots att vätan uppkommit ur vätet och syret. Vi kan på analogt sätt resonera om liv och medvetande. Dessa företeelser kan inte förstås genom kemiska analyser men är något lika naturligt som blöthet. Om det inte behövs någon skapare för att förklara varifrån det våta kommer, så behövs det inte heller någon skapare för att förklara varifrån tänkandet kommer.

A5. Alla naturvetenskapliga forskare och därmed alla naturvetenskaper i dagens läge utgår från evolutionsläran. Vi skall dock inte tro på utvecklingsläran därför att majoriteten av vetenskapsidkare gör det utan därför att den är den mest praktiska och mest fruktbärande förklaringsgrunden för alla skeenden så som de behandlas av vetenskapen.

A6. Evolutionsläran har testimplikationer. Det har inte skapelseläran, vilken bygger på religiösa myter. Ett krav inom den moderna naturvetenskapen är att ett påståendet skall kunna provas och testas.

A7. Skapelseläran hyllas av de in-

tellektuellt slöa. På varje fråga varför det är så där kan den lata ge samma svar: Jo, därför att skaparen (Gud) gjorde det så där.

A8. Skapelseläran förklarar ingenting utan skjuter endast problemet framför sig till ett senare led, ty den förklarar inte vem som skapade den första skaparen.

A9. Skapelseläran gör allt svåröretstället lättförståeligt, åtminstone för dem som tror på skapelseläran. Dess förklaringar påminner om svaret på följande gåta. - En man var instängd i ett trähus utan fönster och dörrar. Det enda som fanns i huset var en spegel. Hur kom han ut? Svar: Han tittade i spegeln och såg sig själv. Han tog sågen och sågade sig ut.

Vad finns det då för argument för skapelseläran, att livet inte uppkommit i en utvecklingsprocess utan "tillverkats" från början?

B1. Livet är knutet till cellen, som är uppbyggd av oorganiska ämnen. Cellen är alltför komplex för att ha kunnat uppstå genom en slump.

B2. Världen är ett ekologiskt system. Allt hänger ihop och alla ting är beroende av varandra. Ett ekologiskt system med dess funktioner, vilka är beroende av systemets delar, måste ha skapats som en helhet. Funktionen kan inte ha funnits först och sedan småningom ha skapat delarna. Funktionen är ju beroende av delarna. Delarna kan inte ha skapats först i ett funktionslöst sammanhang. Även skapandet är ju en funktion. Alltså återstår endast möjligheten att skapandet av delarna och funktionerna skett samtidigt. Därmed är utvecklingsteorin tillbakavisad.

B3. Liksom man kan vara religiöst eller politiskt indoktrinerad och se enögt på religiösa och politiska frågor så kan man vara vetenskapligt indoktrinerad. Härefter har vi förklaringen till evolutionsteorins popularitet bland vetenskapsmännen. (Punkt A5.) Vi hjärntvättas nämligen redan i skolsystemet, från förskolan till och med universitetet, att se allt ur utvecklingslärans synvinkel. Detta gör att vi inte lägger märke till att det finns massor av

företeelser inom samtliga naturvetenskaper som utvecklingsläran inte förklarar.

B4. Världen själv, i såväl stort som smått, vittnar om en skapare. Världen är nämligen ordnad i en fungerande enhet. På det löpande bandet i en stor industri växer småningom en fungerande bil fram. Den gör det därför att löpande bandet skapats av en intelligens. Hade bildelar slumpmässigt tillförts ett löpande band skulle massproduktionen av användbara bilar vara en omöjlighet. Hade världen satts ihop slumpmässigt så skulle den inte fungera.

B5. Om så komplicerade "ting" som djur och människor uppstått av en slump, så borde världsrymden vimla av så jämförelsevis okomplicerade föremål som stolar, trätofflor, skrivmaskiner och TV-apparater. Såvitt vi hittills kunnat utröna gör den ju inte det. Alltså är utvecklingsläran föga trolig.

B6. Om människan utvecklats ur apan eller något annat "högtstående" djur, så borde spår efter den "felande länken" ha påträffats för länge sedan. Den felande länken bör ha en utvecklingshistoria som är minst lika lång som människans och den historien ligger i tiden just före människans. Vi vet en massa om djurlivet åtskilliga miljoner år bakåt i tiden. Varför vet vi då ingenting om den felande länken? Troligen därför att den aldrig funnits.

B7. "Den felande länken" är en tänkt bit i utvecklingen som just föregår människan. Vid närmare studium av de tänkta utvecklingslinjerna finner man en mängd borttappade länkar eller hopp i utvecklingen.

B8. Vetenskapsmän som förespråkar utvecklingsläran säger att utvecklingen sker enligt bestämda förutsättningar: naturlagarna. Det som händer i världen sker inte slumpmässigt. Om man tappar en penna så faller den ned på golvet. Den flyger inte ut genom fönstret. När det gäller uppkomsten av världen, av livet, av människan, så säger dock samma vetenskapsmän att det skett slumpmässigt. Det ligger en motsättning i att pennans rörelser beskrivs som naturbestämda medan livets tillkomst anges som ett resultat av tid och slump.

B9. Varifrån kommer universum som helhet? Hur, var och när började evolutionen? Utvecklingsläran kan inte ge svar på de grundläggande frågorna. Om evolutionisterna eventuellt skulle komma med en kompromiss och säga att Gud skapade materien och satte igång utvecklingen, så kunde de precis lika gärna säga att Gud skapade vär-

den så som den är i dag med alla fossiler och arkeologiska fynd. Evolutionisterna beskyller skapelselärans anhängare för att inte kunna ge några förnuftiga svar på frågan om världens uppkomst. I själva verket kan evolutionisterna inte heller göra det.

Wysong tar upp många fler argument, särskilt för skapelseläran. Många av dem är emellertid av apologetisk typ och innehåller inte sällan invektiv, varför det inte finns något intresse att nämna dem här.

Som framgår av uppräkningsen ovan så talar ett argument för eller mot en tes. Har man två teser som är motsatta, så blir ett argument för den ena tesen automatiskt ett argument mot den andra. Ett argument mot ett argument som är för den ena tesen blir då ett argument för den andra tesen. Skapelseläran och utvecklingsläran är inte logiska motsatser men är i praktiken antiteser. Det finns nämligen inte någon tredje lära om livets uppkomst. Ett argument mot utvecklingsläran är därför alltid ett argument för skapelseläran och vice versa.

Jag går nu över till att närmare se på ett par av resonemangen.

Det finns vetenskapsmän som anser att om livet på jorden är ett resultat av en materiell utvecklingsprocess så borde den oändliga rymden innehålla ett stort antal planeter med liv som kommit olika långt i sina utvecklingsstadier. (Jfr punkt B5 ovan.) Här har vi alltså ett exempel på en testimplikation. (Punkt A6.) Åtskilliga av dessa planeter bör då hysa civilisationer som kommit längre i utvecklingen än vi gjort. Än så länge har vi dock inte från vår utgångspunkt, jorden, upptäckt något liv ute i världsrymden. Hittills gjorda undersökningar pekar på att liv i vårt solsystem endast finns på vår planet. För att testa utvecklingsteorin måste vi således gå utanför vårt solsystem och söka nå kontakt på annat håll. Ett sådant försök som våra evolutionistiskt inriktade vetenskapsmän har gjort är följande.

Den 3 mars 1972 sändes en rymdfarkost kallad Pioneer 10 ut i rymden. Om 80 000 år kommer Pioneer in i närmaste solsystem. Ombord finns ett meddelande om vem som sänt ut rymdskeppet. Hade vetenskapsmännen trott att vi var unika så hade det varit meningslöst att skicka ut meddelandet.

Detta test är dock ur tellurgisk synpunkt helt utan intresse. Även om Pioneer genom en lyckträff skulle hamna mitt i en långt kommen civilisation och ett lika snabbt svar sändes tillbaka, så skulle svaret, som då skulle komma till jorden

om 160 000 år, inte träffa på någon civilisation. Dessförinnan har människan utplånat allt högre liv på jorden och det dröjer många årmiljoner innan en ny människoart uppstår på vår planet.

Än så länge har vi alltså inga bevis för att tänkande eller ens levande varelser finns utanför vårt solsystem. Skulle vi träffa på liv ute i rymden så skulle det således enligt evolutionisterna vara ett bevis för utvecklingsläran. Detta resonemang bestrids av skapelselärans anhängare. De påpekar att man ju fortfarande kan anta att Gud skapade universum med allt som finns i det.

Vi skall se litet på hur Wysong anser att tidsbegreppet kommer in när det gäller att avgöra om människan levererats färdig eller småningom uppstått.

Somliga evolutionister anser att tiden är nyckeln till gåtan om livets uppkomst. Om vår del av universum är två biljoner år gammal så kan under denna fantastiskt långa tid även det, som vi tycker, omöjliga inträffa. Andra delar av universum är kanske många gånger äldre. Om tillräckligt lång tid gives så är det statistiskt säkerställt att även det mest omöjliga inträffar.

Antag att vi har ett lotteri med tusen lotter och en högsta vinst. Chansen att vinna högsta vinsten är således en på tusen, dvs mycket liten. Antag att det finns 10 000 sådana lotterier och att du köper en lott i varje lotteri. Din chans att vinna en högsta vinst är då statistiskt sett 19.999 på 20.000, dvs du kommer med nästan absolut säkerhet att få minst en högsta vinst. Det osannolika att du skulle få en högsta vinst blir till visshet när du prövar lyckan tillräckligt många gånger. Sannolikheten för att liv skulle uppstå genom slumpen blir något ofrånkomligt bara tillräckligt många chanser ges.

De som tror på skapelseakten säger att tidsaspekten är oväsentlig. Livet har skapats ur aminosyror, påstår evolutionisterna. Studerar man världen finner man likväl att aminosyror inte spontant skapas ur aminosyror och att aminosyror inte spontant bildar proteiner. Det motsatta förhållandet råder. Det är proteinerna som spontant går över i aminosyror och aminosyrorna upplöses spontant i atomer. Ju mer tid vi har dess större sönfall får vi. Utvecklingen går alltså inte mot skapandet av liv, utan mot upplösandet av liv.

Om man tar en kortlek och kastar upp korten på en gång i luften och gör det tillräckligt många gånger så

Forts på sidan 32

Ett reinkarnationsfall från New Delhi

MÖRDARE OCH OFFER ÅTERSES

Hur kunde den lilla flickan "komma ihåg" de minsta detaljer om en annan människas liv? Och varför påstod hon att en man som hon aldrig träffat hade dödat henne?

När Reena Gupta bara var 1 1/2 år gammal sa hon till sin mormor: "Jag har en *gharwala* (make). Min *gharwala* var en mycket ond man. Han dödade mig." Medan hon yttrade detta pekade hon mot magen och sa: "Jag har ett hål i magen." Som mycket liten upprepade Reena från tid till annan dessa ord för familjemedlemmar, men ingen kunde förstå vad hon försökte säga.

När jag år 1975 undersökte fallet var Reena en frisk och söt flicka på 9 1/2 år. Fadern, Santosh Kumar Gupta, är indisk statstjänsteman, och hennes mor Prem arbetar som lärarinna i en statlig skola. Reena bor med sina föräldrar i New Delhi, tillsammans med morfadern dr Harish Chandra Gupta som är allmänpraktiserande läkare i 70-årsåldern, samt en moster, dr Pushpa Gupta, som är biträdande professor i sanskrit vid Delhis universitet.

När modern Prem Gupta var på arbetet blev Reena ofta lämnad i mormoderns eller mostern Pushpas vård. Ibland tillbringade den lilla flickan flera timmar med att stå på husets balkong och titta ner på gatan under sig. När man frågade henne vad hon tittade efter brukade hon svara: "Jag letar efter mina barn." Hon påstod alltid att hon hade tre döttrar och en son, och det syntes att hon kände sig bedrövad över att vara skild från dem.

Vid ett tillfälle sa Reena till mostern Pushpa: "En gång blev min man svårt skadat när han försökte starta sin scooter." Hon dramatiserade påståendet med att sparka i luften som om hon hade sparkat på startpedalen till en scooter.

Reena berättade också: "En gång tog jag på mig min mans ylletröja (sweater). Han blev mycket arg för det." Då hon beskrev denna hän-

delse sökte hon härma makens förbittring, och hon visade hur hon hade tagit tröjan av sig när han befallde henne att göra det.

Dessa berättelser – liksom hennes retfulla och oresonliga kritik av moderns matlagning och hushållsarbete – tycktes helt obegripliga för familjen.

På våren 1968 kom dr Guptas dotter, fru Satya Barsal, på besök. En dag gick hon och Reenas mor till ett torg i närheten för att handla, och med sig hade de Reena, nu 2 1/2 år gammal. Medan de båda kvinnorna pratade med en gatuförsäljare, strövade Reena iväg. Kvinnorna blev panikslagna när de insåg att flickan var försvunnen, och började oroligt leta efter henne. Till stor lättnad återfann de henne ett litet stycke bort, där hon envist följde en okänd kvinna hack i häl nerför gatan. Tillfrågad varför hon hade lämnat dem svarade Reena: "Det är samma kvinna som brukade komma till mitt hus." Reenas mor och moster blev så förvirrade över barnets tilltag att de inte gick fram till kvinnan och frågade vem hon var.

En dag kom Shakuntala Bhatnagar, en kvinnlig bekant, för att besöka Prem. Medan de pratade avbröt dem Reena och bad bevakande besökaren att lyssna till hennes berättelse. Sedan omtalade hon – trots moderns invändningar och synliga förtret – allt det som hon tidigare berättat om sitt föregående liv. Fru Bhatnagar hörde på och talade sedan om för Prem Gupta att hon hade hört talas om ett mordfall liknande det som Reena beskrivit. Hon lovade att försöka undersöka saken.

Dagen därpå anförtrödde sig Prem Gupta åt sina kolleger på skolan, och sa att hon var oroad

över Reenas egendomliga uppförande. Efter att ha tagit del av alla enskildheter uppgav Vijendra Kaur, en av lärarna, att hon trodde att hon kanske kände till den familj som Reena brukade tala om. Hon påstod att i Manakpura, ett fattigt distrikt av New Delhi, fanns en sikh-familj där mannen hade dödat sin fru, som varit mor till tre döttrar och en son. Vijendra Kaur sa att hon skulle försöka ta reda på fler uppgifter om denna familj.

Efterforskningarna ledde henne till Sardar Kishan Singh, fadern till den kvinna, Gurdeep Kaur, som den 2:e juni 1961 hade blivit mördad av sin man. Vijendra berättade för honom om Reena, och snart därefter kom Singh med hustru hem till dr Gupta på besök för att träffa barnet. När paret anlände log Reena mot dem och sa: "Det är min far och mor."

Följande dag återkom paret Singh till Reena, nu åtföljda av dottern Swarna Kaur och sonen Papendra Singh. När Reena fick syn på Swarna tilltalade hon henne genast med hennes smeknamn "Sarno". Swarna ville ge barnet två rupier, men Reena avböjde med orden: "Hur kan jag ta emot pengar från Sarno? Hon är yngre än jag." (Det är brukligt i Indien att en penninggåva endast ges av en äldre person till en yngre.) Gurdeep Kaur hade varit äldst av de båda systerarna. Reena kände också igen Papendra, Gurdeep Kaur bror.

Några dagar senare fördes Reena till Kishan Singhs hem, där hon på ett fotografi igenkände Gurdeep Kaur. Reena sa att det var hennes eget porträtt och krävde att få det. Kishan Singh gav henne fotografiet, trots att det var det enda han ägde av sin döda dotter.

Den man som hade tagit livet av Gurdeep Kaur var hennes make, Surjeet Singh. Han dömdes till livstids fängelse, men efter att ha avtjänat tio år av strafftiden blev han frigiven på grund av gott uppförande.

År 1975 var han ägare till en liten cykelreparationsverkstad i Manakpura, och när han fick vetskap om Reenas uppgifter kom han för att träffa henne. Reena bad bevakande sin mor att köra iväg honom. "Han kommer att döda mig igen", sa hon. Och fastän han fortsätter att då och då hälsa på, undviker Reena honom. Hon säger att hon är rädd för honom, och att hon inte tycker om honom.

Men det var Surjeet Singh som bekräftade att Reena hade rätt när hon påstod att han hade blivit mycket förbittrad en gång då Gurdeep Kaur hade tagit på sig hans tröja. Vad beträffar flickans påstående att hennes man hade blivit skadad då han startade en scooter, uppgav sig Surjeet Singh ha skadat benet och blött ymnigt då han försökte pumpa luft i ett cykeldäck. Till detta bör ha krävts en pumpande eller sparkande rörelse liknande den som Reena demonstrerat.

Reena gjorde gällande att hon som Gurdeep Kaur hade haft fyra barn – och Gurdeep Kaur hade faktiskt tre döttrar och en son. Redan innan Reena hade lärt känna Surjeet Singhs familj uppgav hon att hennes dotter hette Madhu. En av Gurdeep Kaur döttrar, den äldsta, hade smeknamnet Madhu. Reena påstod att hennes son hette Tommy. Gurdeeps son har smeknamnet Toni – det är ett ganska ljudligt namn.

När Reena talade om sitt tidigare liv påstod hon ofta: "Min man hade en annorlunda frisyra." Surjeet Singh, en sikh, bär sitt långa hår på samma sätt som alla manliga sikh-er: i en knut högst uppe på huvudet.

Reena tycktes fullständigt identifiera sig med personen Gurdeep Kaur. Hon uppträdde som *hade hon varit* Gurdeep Kaur, och utan tvekel visade hon den avlidna kvinnans känslor då hon talade om sina barn. När Reena senare fick träffa barnen strålade hon av lycka – liksom hon hade gjort när hon sammanfördes med Gurdeep Kaur far, mor, bror och syster.

Reena fortfor att bli upprörd och skrämmd då Surjeet Singh kom för att hälsa på henne. Jag blev själv vittne till intressanta exempel på detta när jag undersökte fallet. Följande episod bevitnades också av min forskarkollega (som nu är min hustru) Margit Fedoruk:

Eddie Sanderson, en amerikansk fotograf, besökte oss. När han ville fotografera Reena och Surjeet Singh tillsammans, vägrade flickan benhårt. Denna attityd kontrasterade skarpt mot hennes tidigare beteende. Hon hade varit fullständigt samarbetsvillig när Eddie fotograferade henne ensam.

Endast med stor svårighet lyckades jag övertala Reena att låta sig fotograferas ihop med Surjeet Singh. Slutligen gav hon med sig på villkor att jag stod nära henne för att skydda henne. Det var tydligt att hon fruktade honom. För fotografiets skull satt hon uppflugen på armstödet till Surjeet Singhs stol, men hon tillät honom inte att lägga armarna om henne för att hålla henne framför sig. När han gjorde ett försök slet hon sig bort från honom.

*

Man kan lägga fram olika hypoteser för att förklara Reenas minne och hennes snabba igenkännande av människor från ett tidigare liv. Den möjlighet som först bör beaktas är bedrägeri. Föreligger i detta fall motiv och tillfälle till bedrägeri?

Nej, enligt min åsikt finns inga skäl varför familjen Harish Chandra Gupta skulle ha sökt hitta på eller föreviga Reenas påståenden. I själva verket har familjen ansträngt sig att undvika publicitet. Några ekonomiska vinstmotiv finns inte inblandade.

På normalt sätt kan Reena inte heller ha fått vetskap om Gurdeep Kaur liv. Familjerna bor i skilda områden av New Delhi med ett visst avstånd emellan, och något socialt umgänge mellan de båda platserna förekommer inte. Surjeet Singh hör hemma i ett överbefolkat distrikt som mest bebos av fattiga människor, medan familjen Gupta är jämförelsevis förmögen. Surjeet Singh och familjen Kishan Singh tillhör sikh-samfundet, under det att familjen Gupta är hinduer. Kulturrellt är det sålunda osannolikt att familjerna skulle komma samman.

Det dröjde nästan fem år innan familjerna Gupta och Singh möttes. Under dessa fem år framhärdade Reena i sina påståenden, och hon befann sig ofta i ett tillstånd av själslig smärta då hon längtade efter att återse barnen från sitt tidigare liv samt att återförenas med sin föregående familj. Om familjen Gupta hade känt till Surjeet Singh skulle de säkerligen ha ordnat ett sammanträffande för att lugna Reena. Men att det tog så lång tid tyder på att familjen Gupta inte hade tillgång till upplysningar om Reenas forna släkt. Och likväl kän-

de Reena till så intima detaljer om Gurdeep Kaur liv som smeknamnen på hennes barn. Hon kunde också redogöra för en sådan liten händelse som Surjeet Singhs skada och ymniga blodflöde.

Ibland antar man i fall som detta att barnet ifråga söker kompensera fattigdom eller dålig behandling genom att få för sig att det tillhör en bättre lottad familj. Men denna förklaring passar inte här. Reenas familj är bildad och tämligen välbärgad, och hon får kärlek och uppmärksamhet av ett stort hushåll – föräldrar, moster och morföräldrar.

Kan Reenas tidigare liv förklaras som ett fall av kryptomnesi, alltså "uppdykandet av minnesbilder i medvetandet, vilka inte igenkänns som minnesbilder utan framstår som något ursprungligt"? I den här typen av fall skulle information som förvärvats på normalt sätt, men som blivit förvisad till undermedvetandet, dyka upp i barnets medvetande som minnen från ett föregående liv. Barnet har fullständigt glömt informationens ursprung. Men denna förklaring är ohållbar i Reenas fall: hon hade ingen möjlighet att få reda på något om Gurdeep Kaur levnad. Dessutom kan kryptomnesi varken förklara Reenas totala identifiering med Gurdeep Kaur, eller att hon kände igen så många människor med anknytning till den mördade kvinnans liv.

Inte heller duger utomsinnlig varseblivning (ESP) som förklaring. I egenskap av parapsykolog har jag studerat många både vanliga människor och begåvade försökspersoner för att utröna deras ESP-förmåga. Reena har inte visat något tecken på att äga en sådan förmåga att hon skulle ha kunnat förvärva denna mängd upplysningar om en annan människas levnad. Aldrig har jag råkat på någon försöksperson som så livfullt kunnat meddela information som Reena.

På grundval av min undersökning är jag övertygad om att Reena kommer ihåg ett föregående liv. Flickans uppträdande, minnenas detaljer samt de känslöbetonade sidorna av hennes påståenden, allt detta gör det här till ett betydelsefullt fall som endast kan förklaras som bevis på reinkarnation. Den mördade Gurdeep Kaur har återfötts som Reena Gupta.

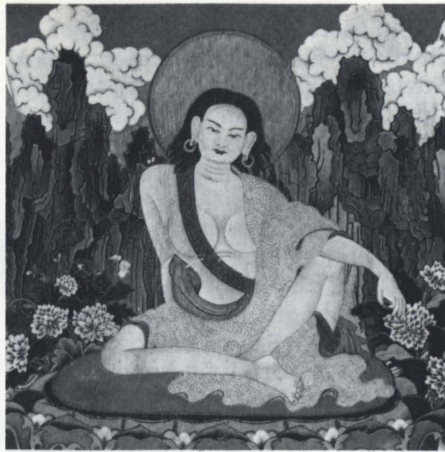
Översättning: SVEN ROSÉN

Anm. Artikeln är med speciellt tillstånd återgiven från den amerikanska tidskriften Fate, som också visar ett foto av de båda huvudpersonerna tillsam-

Forts på sidan 31

Werner Aspenström

MILAREPA

Mila

Kan en ensam man har skrivit så mycket som hundra tusen gånger? Det förefaller otroligt, även om poeten i fråga i lika hög grad, ja främst, var en religiös förkunnare som aldrig spillde tid på kallprat och gråprosa utan grep varje tillfälle att predika den rätta läran, dharma, och anvisa de bästa metoderna att komma till insikt och nå den jaglösa salighetens tillstånd. När han predikade eller disputerade, bedrev själavård eller trolleri var det tydligen sjungande eller mässande, på improviserad men därför inte regellös vers. Tillfällena måste ha varit besynnerligt många med tanke på att han mestadels levde som eremit i grottor, därtill vissa perioder med blockerad ingång. Nu behövde han antagligen inte spilla tid på att skriva, andra förde vidare vad han uppenbarat. Det blev med tiden ett verk som heter just "De hundra tusen sångerna".

Upphovsmannen är Milarepa, den tibetanska yogin. Namnet betyder Mila den bomullssklädd, han gick nödortfärdigt skyld i ett höftskynke och det i Himalajas snöberg. Som yogi hade han tillgång till en inre värme-källa, den andningens och andens termostat som vi själva så dåligt förstår att utnyttja. Givetvis kunde han också vid behov ta sig fram genom luften och i sprinterfart avverka en distans som med jak eller häst skulle ha krävt veckor. Han kunde spalta upp sig och samtidigt visa sig för sina lärjungar på skilda håll. Men han briljerade inte med sina övernaturliga konster. I de bergstrakter där han höll till lär det vara gott om nässlor, hans huvudsakliga kost. I en dikt kallar han nässelsoppan en gudomlig nektar. Den ensidiga menyn ledde till att han blev grön över hela kroppen och i håret. Dogmatisk vegetarian var han inte, men om det gått mask i en gammal köttbit avstod han från den, inte för att den var rutten utan för att han inte ville ta maten från maskarna, som ju är levande varelser de med. Den mest måttande kosten var den andliga. Han hade i sin ägo en dyrbar skrift som han länge inte nändes öppna, han kände sig inte värdig och mogen för den. Bokrullen angav honom en sådan vördnad, den hade en sådan andlig kalorihalt att det räckte med att han la den på huvudet eller petade på den med fingret för att magen skulle bli nöjd, ja han kunde bli så mått av beröringen att han måste rapa.

Handböckerna upplyser om att hans dikter och historier uppskattas lika mycket av vanligt folk som av munkar och lärda. Det gäller också den dråpliga och sublima levnadsteckning som en av hans lärjungar författade. Han räknas eller räknades åtminstone som Tibets nationalskald. Hur det är i dag, efter den kinesiska nyordningen, vet jag inte. I västerlandet är han långt ifrån något okänt eller inaktuellt namn. Det lär till och med ha gjorts en film om honom, en föga lyckad har det sagts mig. Även i Skandinavien finns det mindre grup-

per som sysslar med hans lära och texter. Jag har ett allmänt intryck av att hans originalitet som diktare kommit i skymundan för hans storhet och användbarhet som yogi och vishetslärare.

Han föddes någon gång i mitten på 1000-talet och blev drygt 80 år, alltså lika gammal som Buddha. Två tre sekel tidigare hade den riktning av buddhismen som kallas Vajrayana eller diamantfarkosten trängt in i Tibet och börjat beblanda sig med den lokala kulten och demontron. Det hade utbildat sig olika sekter. Den som Milarepa tillhörde förordade den enskilda meditationens väg framför boklärdomens, den intellektuella kunskapens. Sanningen eller rättare sagt metoden förmedlades muntligt från lärare till lärjunge i obruten följd.

Man har kallat Mila "helgonet som avstod från böckerna". Inte klostret utan grottan var hans andaktsplats, "van att tillämpa varje ny erfarenhet på min egen andliga växt har jag glömt alla trosbekännelser och dogmer". Han levde som han lärde, som bekant något ytterst ovanligt inom trossamfund, såväl religiösa som politiska. Han ägde få pinaler, ännu färre än Gandhi, men en lerkruka ägde han, den som han kokade nässelsoppan i. En gång råkade han ramla och slå sönder krukan. Istället för att gräma sig och börja gråta eller fara ut i förbannelser drar han moralisk nytta av missödet och tillverkar en dikt om händelsen:

Till och med denna lerkruka, som funnits och inte längre finns,
visar naturen hos alla ting,
men i synnerhet människolivets natur.
Därför fattar jag, Milarepa, det beslutet
att aldrig vackla utan förbli ståndaktig.
Lerkrukan, min enda egendom,
har genom att spricka blivit en guru,
ty den predikar för mig en underbar predikan om
förgängligheten.

Han hade inte uppträtt särskilt helgonligt i sin ungdom. Fadern hade dött när Mila och hans yngre syster ännu var små. Illasinnade släktingar lurade till sig arvet, änkan och barnen fick det fattigt och eländigt. För att kunna hämnas oförrätterna ville modern att Mila skulle utbilda sig i svartkonst, magi i ont och själviskt syfte. Mila blev en mästare i den hanteringen. Han ordnade så att ett hus störtade in och dödade många, han trollade fram hagelskurar som förstörde skörden för dem som velat familjen illa. Ångerköpt blev han sedan undervisad i den motsatta konsten, den vita magin, det att tygla sina lidelser, sin jagiskhet, att i Buddhas efterföljelse bryta sig ut ur kretsloppet och övervinna världen.

Vägen är lång, få når målet. Gurun som tog sig an honom hette Marpa, en obönhörlig handledare. Mila får

text i uppgift att ensam bygga ett hus på en svårtillgänglig klippa. När han utmärglad är nästan färdig blir han tillsagd att riva det igen och bygga ett nytt, som han också tvingas riva. Han behandlas hånfullt och kränkande, blir bokstavligen mörbultad. Allt detta sker för att Marpa vet att Mila är bestämd för en stor uppgift och därför måste provas grundligare än andra. Till sist blir han godkänd och invigd och tilldelas uppgiften att leva som eremit och asket i ständig meditation. Ryktet om hans fromhet och mirakulösa bedrifter sprider sig, han besegrar meningsmotståndare i regelrätta disputationer, omvänder ogärningsmän och tjuvar som smugit sig på honom, han tar loven av fasansfulla demoner som attackerar honom genom att slänga dem i ansiktet att de bara existerar som föreställningar hos honom själv, han kan blåsa bort dem om han vill – och gör det. Djuren lyssnar till hans predikan och förstår den. Han får besök av himmelska kvinnliga väsen, en sorts motsvarighet till våra änglar, som vill bli undervisade av honom. Vi har svårt att tänka oss att bibelns änglar skulle vilja, eller finna mödan värd, att stiga ner och delta i ett teologiskt seminarium i Uppsala eller Lund.

Ryktet om Mila når även kungen i Nepal, som inviterar honom till hovet. Men Mila låter sig inte rekvireras av några världsliga furstar, han menar sig själv vara en härskare i ett annat och bättre rike, som han i en jämförande sång beskriver för sändebudet:

Jag bugar mig inför mina heliga lärare.

Jag är den man som kallas Milarepa.

Jag känner ingen åtrå efter ägodelar.

Eftersom jag inte strävar efter att bli rik

är jag befriad från det lidande

som består i att skaffa sig pengar,

dessutom från lidandet att vilja ha dem kvar,

slutligen från lidandet i att hålla dem gömda.

Bättre och lyckligare

att inga ägodelar ha.

Obunden av släktingar och vänner

söker jag ingen tillfredsställelse i vänskap.

För det första slipper jag då lida

på grund av ett alltför nära beroende.

För det andra slipper jag lida

på grund av gräl om allt möjligt.

Slutligen slipper jag lida

på grund av skilsmässa.

Hur mycket bättre

att inga nära vänner ha.

Fri från stolthet och självupptagenhet

struntar jag i rykte och ära.

För det första slipper jag då lida

genom att söka dem.

För det andra slipper jag lida

genom att till varje pris behålla dem.

Slutligen slipper jag lida

av rädsla att mista dem.

Hur mycket bättre att ingen ära

och inget rykte ha.

Eftersom jag inte är fäst vid någon viss plats

längtar jag inte efter att vara än här, än där.

Jag behöver inte oroas av tanken på

hus och hem.

Jag behöver inte plågas av kärleken till

hus och hem.

Slutligen slipper jag försvara

hus och hem.

Hur mycket bättre att inget hem och inget rike ha.

Alla med någon kännedom om de religioner och frälsningssystem som utvecklats på indisk mark vet, att myllret av gudar och inkarnationer, krafter och principer, vägar och metoder är så stort att man blir

vimmelkantig som olärd läsare. Till det kommer de tvära kasten mellan dunkel abstraktion och sinnlig exemplifikation. Den svårigheten ställs också läsaren av Milarepas sånger inför. Hans strävan var varken att skriva en ren poesi i vår moderna mening eller en medvetet subjektiv dikt. Han var predikant, en lärodiktare, både när han lovsjäng och när han gisslade. Men hans fantasi och innerliga naturkänsla och barska humor bryter igenom och gör lärodikten personlig.

Som alla eremiter och renlevnadshelgon drabbas han förstas av anfäktelser och spöksyner. Onda andar terroriserar honom, sinneslustar frestar honom, en gång på en vandring till en grotta omges han av en skara demoner som trollar fram bilder av väldiga kvinnliga könsorgan på klippväggarna. Pryd var han inte. Systemen som skändes över att hennes bror gick illa klädd gav honom en filt, så att han åtminstone kunde skyla det som andra män höll dolt. Av filten sydde han en kapuschong, ett par sockor, ett fodral till varje finger och även ett till den lem som systemen närmast tänkt på. Ledsen och förargad över hans tilltag fick hon ett besked som även frigjorda diktare från vår egen tid skulle ha gillat: "Eftersom du tycks känna blygsel över att se min naturliga skapnad, och eftersom jag inte kunde förmå mig till att skära av den del du betraktar som skamlig, så har jag besvärat mig med att sy detta fodral till den. – – – Och eftersom mina andra lemmar också är organ som tillhör samma kropp, tänkte jag att ett fodral för vart och ett av dem borde vara lika behövt. – – – Världsligt folk betraktar med blygsel sådant som inte är något att blygas över. Men vad som verkligen är skamligt, det är onda gärningar och simpelt verk. Och sådant känner de ingen skam över att begå." Sedan sjunger han förstas en sång om det, av allt blev det sånger.

Ofta handlar de om världens bländverk och förgängligheter, om lidandet som är inbyggt i livet, sammanvuxet med begären. Någon jämmerdalsdiktare är han emellertid minst av allt. Grottorna han vandrade emellan har förresten namn som i sig själva utgör poesi: "Det klara ljusets håla", "Den ensamma gökens borg", "De välsmakande kålhuvudenas borg", Duvhålan", "Den glädjerika solborgen". Här några rader ur en dikt om en yogis glädje:

Oförskräckt klättrar den stolta lejonhonan
upp till toppen av snöberget.

Alls inte rädd.

Att oförskräckt vandra omkring i bergen
är hennes natur.

Gamarnas drottning på den Röda klippan
kastar sig ut i den tomma rymden.

Alls inte rädd att störta.

Att sväva är gamens natur.

Fiskarnas drottning dyker glittrande ner
i de djupa haven.

Alls inte rädd.

Att simma är fiskens natur.

Aporna hoppar och klänger
i ekarnas kronor.

Alls inte rädda att falla.

Det är den vilda apans natur.

Under den täta skogens lövvalv
smyer och springer den strimmiga tigern.

Inte av rädsla och ängslan

utan för att visa hur ståtligt den rör sig.

Det är den mäktiga tigers natur.

I skogen på berget Singa
mediterar jag, Milarepa, över tomheten.

Inte av fruktan för mitt förstånd.

Att oupphörligt meditera

är yogins natur.

Milarepa dog, även han. Att det gick till som det berättas i levnadsteckningen kan vi visserligen inte bestrida, varken ni eller jag var med. Som misstrogen västerlänning måste man ändå utgå från att legenden tagit hand om historien och på sedvanligt sätt stofferat och förgyllt den. Järtecken visade sig och förebådade vad som var att vänta. Regnbågar blev synliga på den klara himlen, bergstopparna glänste, blommor föll i skurar, dittills aldrig hörd musik och aldrig kända dofter fyllde luften, gudar och människor förenade sig till en enda åhörarskara som lyssnade till den döende yoginsord. Han avvisade förslaget att man skulle be för hans tillfrisknande. Han visste att tiden var ute, "denna sjukdom passar mig så väl" lyder en versrad. På lärjungarnas fråga hur han ville att likbegängelsen skulle utföras svarade han att det inte alls var säkert att han skulle lämna något lik efter sig. En av dem var borta när Mila dog, just den som författat levnadsteckningen. För hans skull vaknade Mila upp från sin lekamliga död och sjöng mitt i likbålet sin sista undervisande sång och ingick därefter som det heter i det Klara ljust. En praktfull hädanfärd.

Men den misstrogne fäster större vikt vid de gripande rader Milarepa själv formulerade på sin ålderdom om hur han ville sluta sina dagar:

Mitt åldrande, okänt för min vän.

Min sista sjukdom, obekant för min syster.

O att få dö just så,
ensam, i hängiven tro.

Min död, hemlig för alla.

Mitt ruttnande lik, osynligt för fåglarna.

O att få dö just så,
ensam, i hängiven tro.

Vid ingången, inga fotspår.

Inne i grottan, inga blodfläckar.

O att få dö just så,
ensam, i hängiven tro.

Ingen som frågar vart jag gått.

Ingen plats att peka på och säga: där.

O att få dö just så,
ensam, i hängiven tro.

Bönen rörande denne tiggares död

i en klipphåla i en öde trakt,
må den för allas skull gå i uppfyllelse.

Nöjd blir jag då.

Anm. Den i artikeln nämnda levnadsteckningen över Milarepa av hans lärjunge Rechung finns på svenska i översättning av Daniel Andreae. Ett fylligt urval av de hundra tusen sångerna finns på engelska i översättning och med kommentarer av Garma C. C. Chang. I min i höst utgivna diktsamling "Tidigt en morgon sent på jorden" ingår en tolkning av den långa sången om hur Milarepa med hjälp av meditationens inre värme besegrade en snöstorm.

W.A.

Född på nytt

Att kristna människor ibland talar om att bli födda på nytt vet vi. Men i The American Atheist kan vi läsa om en pånyttfödd ateist! Pånyttfödd? Ja, Howard Kreisner, 33, menar att en människa föds som ateist, utan tro, men sedan uppfostras i en religion. Att hans ursprungliga ateism kom tillbaka, så att säga, beskriver han så:

"Jag insåg att den gud jag bad till var en gud som jag hittade på. När jag talade till honom, talade jag till mig själv. Han hade inga insikter eller egenskaper som jag själv inte hade. När jag insåg att gud var min inbillnings foster, slutade jag att bedja till honom."

Svensk muslim

Svenska muslimer är en sällsynt sort. Men en av dem är Anders Uhlin.

Följande saxar vi ur Expressen 10 maj:

"Hur kommer det sig att en ung Stockholmskille blir muselman? Anders berättar:

– Förr var jag politiskt aktiv på vänsterkanten.

– Men det gav mig inte någon inre tillfredsställelse. Jag letade efter något renlärigt och fint. Det blev Islam som jag tycker har en fin grundtanke om att alla människor är lika. I Islam finns ingen stöddighet eller högfärd."

Croiset död

Den berömde holländske paragnosten Gerard Croiset avled den 20 juli i år, 71 år gammal. Forskare gjorde många experiment med honom, och polisen anlätade honom för att spåra upp försvunna personer och lösa brottsgåtor.

Mycket berömda är de experiment där Croiset i förväg beskrev personer som vid ett senare tillfälle skulle komma att sätta sig på en viss stol i en samlingssal.

En vetenskapsman som iakttog Croiset 1959, sa att "de märkliga stoltestexperimenten smular sönder rum-tid-barriären och ger svåra frågor att besvara för alla vetenskapsmän som är intresserade av att undersöka faktiska fenomen utan att a priori utdöma dem som oäkta".

Psi-doktorer

I Storbritannien skrivs ibland vetenskapliga avhandlingar i parapsykologi. Parapsychology Review upplyser exempelvis att sommaren 1980 blev Susan J. Blackmore filosofie doktor på en avhandling med titeln *Extrasensory Perception as a Cognitive Process* vid universitetet i Surrey, Guildford, England. Och vid det universitetet fick M Crawford Knox sin masters-grad för en avhandling *The Body-mind Relationship and Parapsychology*.

I juni 1980 blev i USA Jeffrey Mishlove filosofie doktor i parapsykologi på en avhandling *Psi-development Systems: A Disciplinary Matrix for History, Theory, Evaluation and Design*. Det är inte första gången som det bedrivits studier i parapsykologi på doktorsnivå i USA, men tidigare har det skett under andra rubriker, såsom filosofi, fysik eller psykologi. Mishloves avhandling tros vara den enda hittills i USA vars ämne officiellt benämns parapsykologi. Universitetet är *John F Kennedy University* i Orinda, Kalifornien, och där kan man också bli *master* och *bachelor* i parapsykologi.

Samtidigt som parapsykologin långsamt tränger in i universiteten verkar CSICOP, dvs Kommittén för vetenskaplig undersökning av påstådda paranormala fenomen, i USA med att kritisera och förlöjliga all parapsykologisk forskning, som man kallar pseudovetenskap. De vetenskapsmän som ägnar sig åt detta avhånas i tidskriften *the Skeptical Inquirer*.

Bakåsträvarer finns alltid.

Viktiga böcker för sökare! Nyheter 1980 – och andra aktuella titlar!

PARAPSYKOLOGI

Martin Johnson: Parapsykologi. Försök till forskning i upplevels och kunskapens gränsmarker. Illustr. Inb. ca 71: –.

Obrad Doncic: Vid gränsen till det okända. Modern parapsykologi. Hft ca 67: –.

John Björkhem: Det ockulta problemet. Klassiskt verk om de parapsykologiska fenomenen. Inb. ca 63: –.

Jan Fridegård: Den gåtfulla vägen. Ockulta upplevelser. Inb. ca 53: –.

Nils-Olof Jacobson: Liv efter döden? Om parapsykologin, mystiken och döden. Inb. ca 77: –.

Sven Magnusson: Det övernaturliga och vår världsbild. Inb. ca 65: –.

UFO – BESÖK FRÅN ANDRA CIVILISATIONER?

Boris Jungkvist: Besökare från kosmos. De flygande tefatens gåta. Illustr. Hft. ca 69: –.

Boris Jungkvist: UFO – en fantastisk verklighet. Illustr. Hft. ca 65: –.

Sven Magnusson: "Flygande tefat" – vad säger vetenskapen? Illustr. Inb. ca 65: –.

K Gösta Rehn: UFO-utmaningen. Inb. ca 57: –.

K Gösta Rehn: De flygande tefaten. Dokument och teori. Hft. ca 57: –.

K Gösta Rehn: UFO! Nya fakta om de flygande tefaten. Illustr. Hft. ca 57: –.

K Gösta Rehn: Tefaten är här! Illustr. Hft. ca 57: –.

Staffan Stigsjö: Tefatsfolket har landat! Hft. ca 65: –.

Staffan Stigsjö: Tefatsfolket ser oss. Hft. ca 65: –.

DE STORA FRÅGORNA

Örjan Björkhem: Människan och verkligheten. Om mystiker i dagens Sverige. Inb. ca 67: –.

Ragnar Enderlein: Att vara människa helt och fullt. Var Jesus en "socialrevolutionär" förkunnare 2000 år före sin egen tid? Hft. ca 53: –.

Per Ragnar: En sökares dagbok. Inb. ca 63: –.

HÄLSA, PSYKOTERAPI, YOGA

Paavo Airola: Hälsohemligheter. Naturmedicin. Hft. ca 34: –.

Jan C. Bouman: Din själ, din kropp, din existens. Psykoterapi på egen hand. Inb. ca 77: –.

Gerlinde Fiedler: Yoga hjälper. Illustr. Inb. ca 43: –.

D. C. Jarvis: Folkmedicin. Naturmedicin. Hft. ca 34: –.

Bert Yoga Jonson: Vardags-Yoga och Meditation. Illustr. Inb. ca 63: –.

Per Ragnar (red): Därför är jag vegetarian. Inb. ca 49: –.

Maria Scherer: Sätt dig ner och vänta på din själ. Kända personer om hur de löser själsskriser. Illustr. Inb. ca 69: –.

KAN NATUR OCH LIVSMILJÖ RÄDDAS?

Bengt Hubendick: Godnattbitar. Ut- och inblickar rörande naturen och oss själva – att sova på! Illustr. Inb. ca 57: –.

Bengt Hubendick: En liten bok om människan på jorden. Illustr. Inb. ca 49: –.

Bengt Hubendick: Stryk naturen med hårs! Illustr. Inb. ca 65: –.

Bengt Hubendick: Åter till verkligheten. Illustr. Inb. ca 65: –.

SAMHÄLLE, SAMLEVNAD

Gunnar Adler-Karlsson: Ett samhälle utan moral. De moderna samhällenas problem, också ur globalt perspektiv. Hft. ca 61: –.

Anders Fischer: En manlig historia. Rapport från ett "mansläger". Hft. ca 45: –.

Berit Hedeby: Mitt liv är mitt! Hft. ca 63: –.

Berit Hedeby: Barnmisshandeln i Sverige. Inb. ca 65: –.

Berit Hedeby: Familjebehandling. Frälsning eller bluff? Inb. ca 65: –.

Berit Hedeby: Ja till dödshjälp. Hft. ca 49: –.

Ulf Löfgren: Djurförsök. Om vetenskapligt djurplågeri och mänsklig förnedring. Hft. ca 71: –.

Birgitta Pierre: Det misshandlade barnet. Hft. ca 23:50.

Siv Widerberg: Mamma, pappa, barn. En bok för barn om kärleks- och sexuallivet. Illustr. Hft. 37: –.

DAN ANDERSSONS KLASSISKA VERK

Det kallas vidskepelse. Inb. ca 49: –.

Kolvaktarens visor. Inb. ca 49: –.

Kolarhistorier. Inb. ca 49: –.

Svarta Ballader. Inb. ca 49: –.

Chi-mo-ka-ma. Inb. ca 49: –.

Sorgmarschen. Inb. ca 49: –.

Den röda rosen. Inb. ca 38: –.

Nattvandrare. Inb. ca 38: –.

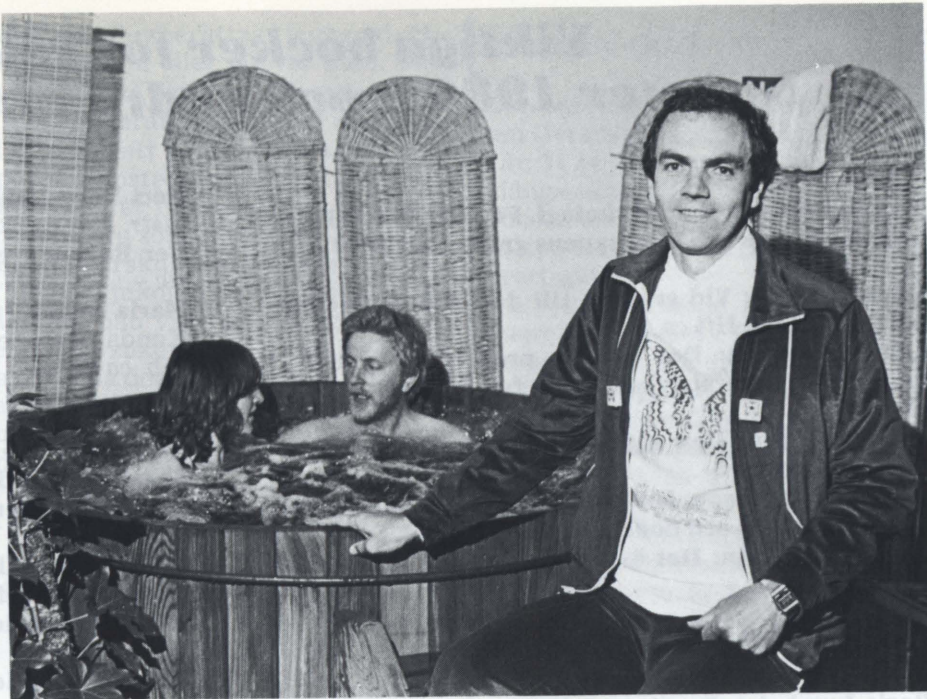

Zindermans förlag
Box 310, 401 25 Göteborg 1.
Tel. 031-13 78 32

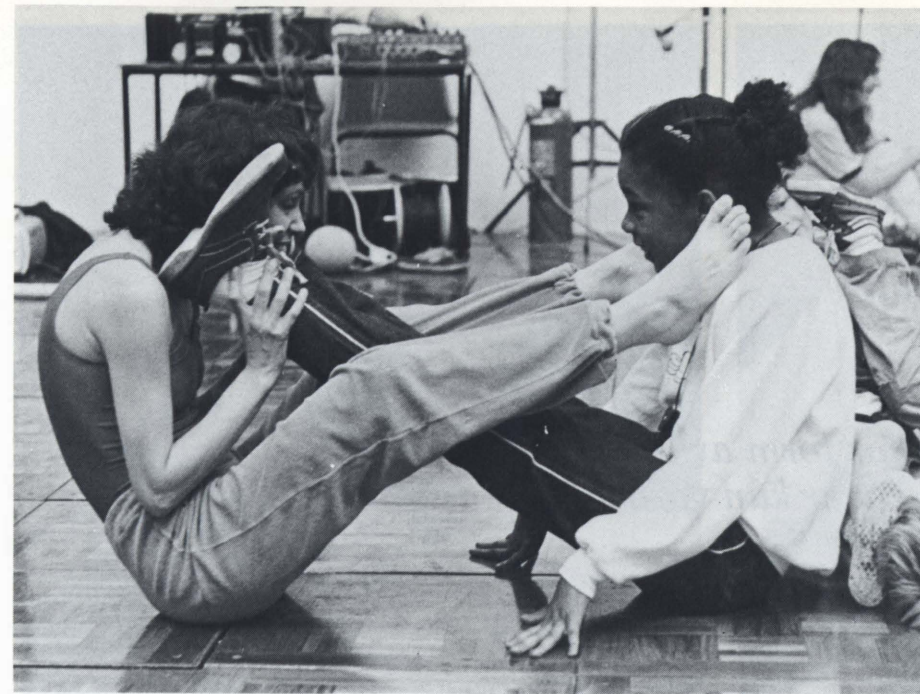
Böckerna finns i bokhandeln. Kan också beställas från förlaget, sänds portofritt per postförskott.

Bland många nya tekniker för självförverkligande finns "dancer-cise". En sund själ i en sund kropp får man genom att röra sig till musik.

Sverige-bekantingen Leonard Orr var bland dem som deltog i festivalen. Han demonstrerade sin "hot tub" för "rebirthing". I stället för att ligga på en matta och "återfödas", så som beskrevs i Sökaren 1 i år, sitter man i en vattentunna. Man är i vatten liksom i livmodern. På bilden tycks det vara tvillingar, flicka och pojke, som kommer till världen!

New games, nya lekar, för en ny tidsålders leklystna introducerades. Det var de mest fantasifulla lekar som tänkas kan. På bilden gäller det två mot öra, öra mot två. Att det är kul att leka i den nya tidsåldern säger sig självt!

Här leker man med jorden i form av en jätteboll. Det finns förresten en hel bok om nya lekar.

Skoj och lek i Nya Tidsåldern

Festivalen för kropp, själ och ande, som varje år hålls i London, visar upp åtskillig kuriosas.

Vad sägs exempelvis om kinesologi? Ditt undermedvetna pratar med dig genom armarna! Det kanske ser konstigt ut, lockar till skratt.

Och som bilden antyder kan humoristiska värden utvinnas ur denna metod. Det är Berit Jenkins från Sverige som är försöksperson.

Kinesiologi-experten står och pumpar ena armen på tjejen upp och ner. I sin andra hand har hon fått en påse att hålla i. Den byts ut då och då.

Om armen gör visst motstånd visar detta att det man håller i är bra för kroppen. Om det blir dåligt, eller inget, motstånd, så är medlet inte bra.

— Vi har funnit en teknik med vilken vi kan kommunicera direkt med vårt undermedvetna, förklarar experten allvarligt.

— Det undermedvetna vet vad din kropp just nu behöver, ja, den vet den exakta dosen.

Jag får själv en liten vit påse att hålla i vänstra handen.

— Håll armen rak och fråga dig själv om det som finns i påsen är bra för dig!

Jag kände efter, och så plötsligt, snabbt och häftigt, böjde kinesilogimen ned min arm och utropade:

— Se här! Det var stryknin i påsen, och det känner kroppen att den inte vill ha.

Flera köpte av kinesilogimannens mediciner sedan de testats på detta överraskande sätt.

Litet festivalreportage av Per Sellmann

George King är en betydelsefull person. Han leder Aetherius Society. Han har också bra kontakt med de s k mästarna. Under en meditation blev han tillsagd av El Morrya och Jesus — eller var det av Ba-

baji? — att i sin astralkropp ta sig till Gobiöknen. Där väntade mästarna på honom och frågade om han ville bli riddare. Ja, det kan jag väl bli, sa George, men bara om det tjäna mänskligheten, inte för min

egen skull.

Nå, det andliga svärdet föll tungt över Georges axel, när han mottog initieringen på ett ofattbart plan av inre ridderlighet.

Nu, sa en av mästarna, ska vi fixa så att du blir Sir George också i det yttre livet. Och George fick snart en inbjudan från en prins på ön Malta att han var välkommen dit för att bli adlad inom orden Knights of Malta.

Det kostade förstås stålar, men det var knappast något problem för ledaren av Aetherius Society.

Sir Georges underbara fru väckte stor uppmärksamhet, och prinsen ville adla henne på stubben, men hon önskade att inte konkurrera med sin man på hans stora dag, så man sköt upp ceremonin till ett hotellrum i New York.

Hela Aetherius Society står nu under beskydd av prins Khimchiachvili på Malta.

På bilden ges masshealing av Aetherius Society. Sir George är mannen i kostym som står med händerna på magen. Han är för övrigt också bland annat Ph. D. och D.D. — fast inte vid något erkänt universitet, förstås.

ZONTERAPI

kläm på fötterna och må bättre!

Reflexzonterapi är en populär form av alternativ sjukdomsbehandling. Och envar kan vara sin egen zonterapeut.

"När fötterna sköts ordentligt är det som om själva ålderns härjningar i kroppen motverkas. Men för läkekonsten döljer också fötterna en hemlighet som kan användas för att diagnostisera och behandla sjukdomar i alla kroppens organ. Zonterapi är en medicinsk metod som idag håller på att smyga in i skandinavisk medicin så att säga köksvägen genom våra sjukgymnasters verksamhet..." Så skriver läkaren Vilhelm Schjelderup i sin bok "Alternativ medicin".

Det finns inga direkta vetenskapliga bevis för reflexzonterapi. Men i stället för torra vetenskapliga papper finns erfarenheter och en rad personliga vittnesbörd. Under de drygt 10 år som zonterapi har förekommit i Sverige, har många artiklar publicerats om personer som blivit bättre eller helt tillfrisknat efter behandling med zonterapi.

Tidskrift för Hälsa har med intresse följt utvecklingen och även kunnat dokumentera flera fall där sjukdomar försvunnit efter tryckunder-foten-behandling.

Men i socialstyrelsens medicinska föreställningsvärld ingår förstås inte zonterapi – åtminstone inte ännu. För en tid sedan karakteriserades den som kvacksalveri av en läkare på socialstyrelsen.

– Ja, det är märkligt hur många läkare och förståsigpåare kan döma ut behandlingsmetoder som de inte känner till, kommenterar Lis Andersen, dansk sjukgymnast och zonterapis pionjär här i Norden.

– Man vill ha vetenskapliga bevis, säger Lis, men hur länge har inte homeopatin funnits och dess verkan dokumenterats? Ändå anses det inte gå att vetenskapligt bevisa att den fungerar! Det kan bero på

att vår vetenskap är alltför materialistiskt orienterad och inte kan mäta de verkamma krafterna inom sådan naturläkekonst som homeopati och zonterapi.

Hur har zonterapi uppkommit?

Det sägs att den kan härledas ända tillbaka till den egyptiska läkekonsten. Även Paracelsus (1493 – 1541) lär ha använt vissa former av zonterapi i sin sjukdomsbehandling. Och bland indianerna har den praktiserats. Vad vi med säkerhet vet är att den amerikanske öron-, näs- och halsspecialisten dr William FitzGerald utvecklade ett eget fotzonsystem, det första genomarbetade i modern tid. En av hans elever, Eunice Ingham, utarbetade sedan den form som idag kallas zonterapi. Hennes böcker finns för övrigt översatta till svenska och heter Zonterapi I och II (Strubes förlag).

Den som mest av alla systematiserat zonterapi är Hanne Marquardt i Tyskland. Hon har gett ut en egen bok med tillhörande plansch.

Men hur förklarar man nu att denna metod att klämma på fötterna kan fungera? Vi ställer frågan till Lis Andersen.

– Vi får tänka oss den mänskliga kroppen avbildad i zoner under foten, förklarar Lis. Varje kroppsdel motsvaras av en bestämd del av foten.

– Genom de så kallade reflexområdena på foten kan vi påverka alla kroppens delar, eftersom det går zoner från kroppsdelarna ut i extremiteterna och således även när fötterna. När en störning inträffar i ett organ, exempelvis magen, så går störningen ut i de zoner som går genom magen och ner i fötterna. Detta ger upphov till ömhet just i magens zon under fötterna. Samma ömhet kan vi finna i händerna, men

vi är inte lika känsliga där.

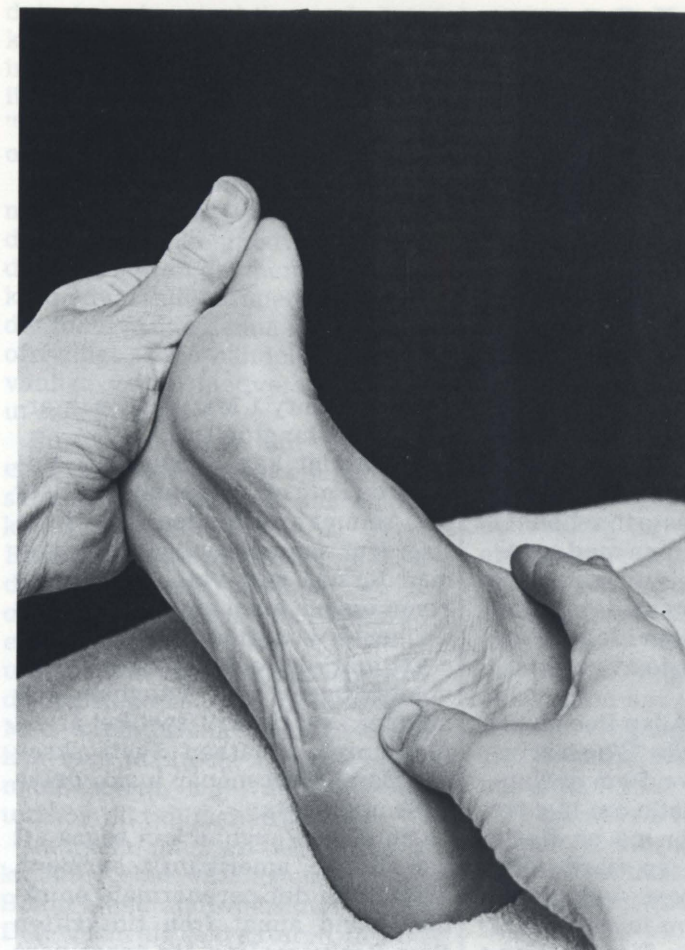
– Genom att tryckbehandla det ömma området stimulerar vi kroppen att klara av svagheten eller sjukdomen. Zonterapi inverkar på hormonella och vegetativa störningar samt för övrigt på nästan alla sjukdomar. Den stimulerar blodcirkulationen så att det blir en bättre genomblödning i olika organ. En fungerande cirkulation är ju avgörande för kroppens hälsa. Störningar i den ger ofelbart upphov till sjukdomstillstånd.

– Zonterapi är en metod för självhjälp som passar alldeles utmärkt att praktisera inom den egna familjen och med släkt och vänner. Men det är naturligtvis viktigt att vi känner metodens begränsning, avslutar Lis. Man måste först söka läkare, om man misstänker en allvarlig sjukdom.

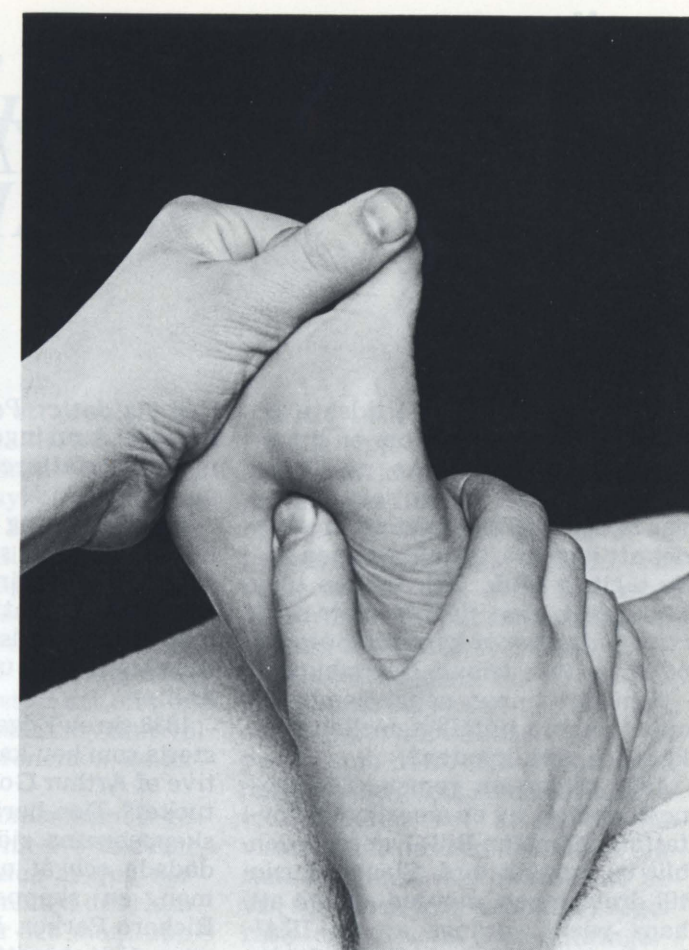
Lis Andersen har skrivit boken "Zonterapi – Tryck dig frisk!" (en Hälsa-bok). Med den som lärare kan du gärna pröva denna speciella form av fotmassage på dig själv samt släkt, vänner och bekanta. Det har jag gjort. Min slutsats är att zonterapi fungerar, om än med 80–90 procent självsuggestion.

För mig och för den som blir behandlad spelar det knappast någon roll om han blir frisk med positivt tänkande eller genom att det händer något just på grund av tryckningen på fötterna.

Det mest positiva med zonterapi har varit människokontakten. När man masserar en annan persons fötter, så lättar man också på en spänning som kan finnas mellan människor och personen öppnar sig. Alltså: Få bättre kontakt med dina vänner! Ge dem fotmassage i form av zonterapi!

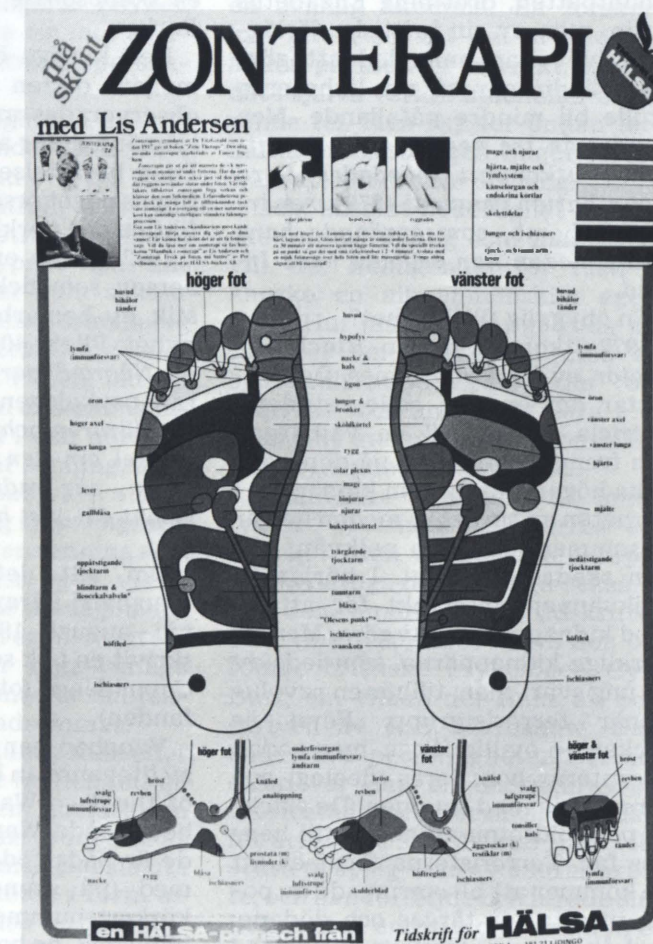
Så klämmar man och påverkar ryggen.

Solar plexus behandlas så här.

I stortån sitter huvudet!

Hälsans plansch, ritad och designad av Per Sellmann.

MÄRKLIGA SAMMANTRÄFFANDEN

I augusti 1978 innehöll tidskriften *Harrisburg* en artikel om en hypotetisk kärnkraftsolycka på Three Mile Island. Det datum som angavs var 28 mars, 1979, exakt ett år efter det att kärnkraftsanläggningen hade tagits i bruk. Och tanken blev verklighet: *Just den 28 mars 1979 inträffade en svår kärnkraftsolycka på Three Mile Island, Harrisburg!*

Kan det finnas något samband, annat än rent tillfälligt, mellan artikeln och verkligheten?

1979 utkom en roman, *The November Man*, av en amerikansk författare vid namn Bill Granter. I den blir en engelsk lord, Slough, kusin till drottningen, mördad genom att hans yacht sprängs av en IRA-bomb, medan han seglar i Iriska sjön. Författaren insåg inte att offret i hans roman hade stora likheter med verklighetens Lord Mountbatten, drottning Elizabeths kusin, men av sin brittiske förläggare blev han anmodad att göra vissa ändringar så att likheterna skulle bli mindre påfallande. *Men mindre än tre veckor efter det att boken utkommit mördades Lord Mountbatten i augusti 1979 av en irländsk bomb, som sprängde hans yacht medan han seglade nära Irland.*

En ohygglig tillfällighet?

1972 utkom en roman, *Black Abductor*, av Harrison James. Den berättar om en ung collegestudent, Patricia, dotter till en välbärgad och framstående man på den politiska högerkanten, som kidnappas i närheten av sin skola, medan hon är tillsammans med sin pojkvän, vilken skadas allvarligt. I början är pojkvännen misstänkt för att ha med kidnappningen att göra. Men de verkliga kidnapparna, som leds av en ung svart man, tillhör en revolutionär terroristgrupp. Först är flickan en ovillig fånge, men sedan accepterar hon deras ideologi och förenar sig med gruppen. De skickar polaroidfoton av henne till hennes far. Terroristerna förutser att de kommer att bli omringade av polis, utsatta för tårgas och dödade. *TVå år senare inträffade allt detta i verkliga livet, när tidningskungen*

Hearsts dotter Patricia kidnappades. FBI fann inget orsakssamband mellan författaren och kidnapparna.

Nå, någon gång måste innehållet i en roman kunna stämma med senare inträffade händelser, men sannolikheten för att en så detaljerad överensstämmelse som i fallet Patricia har kunnat uppstå av en slump är liten.

1838 skrev Edgar Allan Poe en historia som han kallade "The Narrative of Arthur Gordon Pym of Nantucket". Den berättade om hur tre skeppsbrutna sjömän på en flotte dödade och åt upp en fjärde sjöman, en skeppsgosse vid namn Richard Parker. *Nåra femtio år senare, 1884, berättade Times i London om en rättegång mot tre sjömän som skeppsbrutna på en flotte dödat och ätit upp en fjärde sjöman, en skeppsgosse vid namn Richard Parker.*

Den kusliga överensstämmelsen mellan dikten och verkligheten observerades, men ingen anklagade sjömännen för att ha inspirerats av Poes berättelse. Det tycktes inte finnas något orsakssamband mellan fiktion och verklighet.

1972 gjorde en hemmafru i New Jersey, som gick en kurs i journalistik, ett hemarbete om en påhittad nyhet: Flight 401 kraschade i Florida. *Några dagar därefter, rapporterar psykologen Helen Wambach, satt läraren och rättade studentens artikel om den påhittade flygkraschen, när radion meddelade att Flight 401 just hade kraschat i Florida.*

Om allt detta berättar Alan Vaughan i *Parapsychology Review*, juli-augusti 1980. Han har också skrivit en bok som heter *Incredible Coincidence* (otroliga sammanträffanden).

Vaughan har även ett annat fall, av litet annan karaktär: "The Case of the Two Wandas". Två kvinnor heter båda Wanda Marie Johnson, de är båda födda den 15 juni 1953 med (på grund därav) identiska körkortsnr, båda äger samma bilmodell, de har båda fött två barn på samma sjukhus, och båda bor i

samma county i Maryland och arbetar i Washington D.C.

För övrigt kan nämnas att tidskriften *Fate* ofta innehåller notiser om sammanträffanden av detta slag. Hur sanningsenliga de är kan man förstås inte veta. *Fate* är ju kommersiell, även om flera av dess skribenter är seriösa personer.

Ett märkligt och välbekant sammanträffande som Vaughan inte nämner i sin tidskriftsartikel är att författaren Jonathan Swift skrev om Mars' båda månar innan dessa hade upptäckts.

Om Alan Vaughan kan sägas att han är en amerikansk skribent, känd inom det paranormala området, bland annat från tidskriften *Rew Realities*. Han får anses vara seriös och ingen sensationsmakare eller svärmeande.

I *Parapsychology Review* teoretiserar Vaughan en del i anslutning till de fall han beskriver. Han menar att sådana här märkliga sammanträffanden kanske kan säga oss något av vikt om verklighetens natur. Kanske skapas verkligheten, skriver han, av medvetandet (medvetandesubstansen) i enlighet med en inre ritning om vilken vi alla har omedveten kunskap. I så fall skulle Poe och andra författare till prekognitiva berättelser omedvetet ha tittat på den inre ritningen till kommande händelser och inspirerat därav.

En annan teori som blir aktuell samband med märkliga sammanträffanden är givetvis Jungs syn kronicitetsbegrepp, alltså idén att det finns händelser som har samband med varandra av icke-kausnatur, främst inre (psykiska) och yttre (fysiska) händelser, så att likartade händelser inträffar samtidigt utan att det existerar något orsakssamband mellan dem. (D kanske kan ha en gemensam, för oss okänd orsak.)

Vidare ställer Vaughan frågan om medvetandets natur kan vara sådan att det transcenderar både rum och tid, alltså existerar "bortom" tiden och rummet och att tiden och rummet skapas av medvetandets innersta kärna, alltså är medvetan-

dets egna konstruktioner. I så fall kan "framtida" händelser ligga i det innersta medvetandets "nu" och ibland få författare att påverkas av "kommande" händelser som de har omedveten kännedom om.

Vaughan argumenterar för att medvetandet har flera plan av vilka det vanliga vakenmedvetandet endast är en liten del men kan påverka medvetandets innersta kärna. I det fallet skulle denna kärna kunna ofrivilligt skapa händelser som det vanliga vakna medvetandet tänkt ut som fantasier.

En annan idé som kan vara aktuell, när man resonerar om märkliga sammanträffanden, är den engelske teoretiske fysikern David Bohms poslutat att nuvarande händelser är manifestationer av ett oändligt stort antal omanifesterade embryon till händelser som finns i universums holografiska struktur, där varken rum eller tid existerar. Med utgångspunkt från den idén kan man tänka sig att ett embryo manifesterar sig "dubbelt", ger upphov till tvillinghändelser.

Vaughan nämner också den så kallade observationsteorin, som Bohm bland andra ansluter sig till. Den säger att betraktaren förändrar vad han ser, dvs medvetandet skapar om verkligheten i observationsögonblicket. I den teorin ligger alltså tanken att medvetande är skapande. PK-fenomen skulle då vara uttryck för spontant skapande, liksom olika slag av ESP-fenomen och, kanske, "märkliga sammanträffanden".

Alan Vaughans teorier och mina kommentarer har i texten vävts samman, eftersom Vaughan enligt min mening lämnar en del utsagt eller underförstått som finns i förlängningen av hans tankegångar och bör tas med i ett referat.

SM

UFO-forskning i Saudi-Arabien

En grupp saudiarabiska vetenskapsmän, statstjänstemän och militärer håller på att bilda en UFO-undersökningsorganisation i Saudi-Arabien. Detta meddelar den amerikanska tidskriften *UFO Investigator*, maj, 1980, organ för den privata UFO-undersökningsorganisationen NICAP. Arbetet leds av dr Mohammed Abdu Yamani, vilken är informationsminister i landet. Syftet med organisationen skall vara att skaffa in informationer om luftfenomen, att forska och att publicera vad man kommer fram till.

FUSK, HEDER OCH ÄRA DRÖMMAR

Oärlighet har varit ett problem inom parapsykologin. Flera berömda medier, men inte alla, har ertappats med fusk. I parapsykologins barn-dom ansåg en del forskare att de aldrig skulle ta på allvar en försöksperson som en gång avslöjats och att man måste bortse från alla dennas tidigare resultat. Den inställningen har senare visat sig vara oklok. Man har förstått att en person som en gång fuskat mycket väl kan prestera äkta fenomen en annan gång.

Paranormala fenomen har att göra med förändrade medvetandetillstånd. I de tillstånden är den normala personligheten med dess kunskaper, värderingar och moraluppfattning mer eller mindre satt ur spel. I ett förändrat medvetandetillstånd uppkommer naturligt (!) illusioner, osanningar, bedrägerier, ty så oansvarigt fungerar psyket, när det inte kan luta sig mot styrkan i en under år utbildad personlighet.

Ibland är personligheten hos ett medium i arbete endast litet förändrad eller splittrad och det normala jaget har kontroll, men vid andra tillfällen uppträder genom hypnos eller självhypnos nya, tillfälliga personligheter som saknar släktskap med mediets normala jag och har en i viss utsträckning amoralisk karaktär. Det rör sig om ett slags drömmar. I dem är sanning inte längre det som vi i den normala verkligheten anser är sanning, utan i stället drömmens subjektiva sanning. Drömmen är sig själv nog, den frågar inte efter vilken sanning som är giltig utanför dess egen värld. Drömmar känner inte till någon annan verklighet än sin egen, även om de hämtar stoff ur den vanliga verkligheten. Drömmar är subjektivt sanna, även paradrömmar.

Fusk hos ett medium i mer eller mindre djup trans är helt enkelt en dröm hos mediet. Vem klandrar en drömmare för att hans dröm inte är "sann"? Dessa drömmar kan slå ut i den fysiska verkligheten i form av manipulationer – "fusk" – med stolar, bord osv. Om detta är drömmaren inte medveten.

Även fusk hos experimentatorer har upptäckts. Levy och Soal är ett par kända namn. Och parapsykologins fiender vill gärna ge en bild av parapsykologin som ett pseudovetenskapligt område, där fuskarna är legio. Men faktum är att oärlighet ibland förekommer inom alla vetenskapsområden.

Viljan att lyckas, att nå ett mål, kan förleda en annars god karaktär och kompetent forskare att manipulera sina data. Och ibland torde detta kunna göras med gott samvete: Forskaren "vet" att det han bevisar med framfuskade data är faktum. Han anser sig ha fullgoda bevis, som dock inte uppnått i regelrätta experiment. Små ändringar i några siffror ger större rättvisa åt resultaten, anser han, utan att djupare sett innebära något fusk.

Dessutom: självbedrägeri är ingen ovanlig åkomma. En forskare kan intala sig att det arbete han håller på med är korrekt, medan det i själva verket innehåller avgörande fel. Han skjuter undan tankarna på brister och ljuger för sig själv att allt är i sin ordning.

Och: absolut hederlighet är kanske inte så vanlig som man gärna vill tro. Benägenhet för fusk är kanske en allmänmänsklig egenskap. Hur många i övrigt goda karaktärer har inte suttit med sin självdeklaration "på heder och samvete" och ansett sig vara i sin fulla rätt att undanhålla samhället en betydande extrainkomst?

Småfiffare är vi litet till mans, tyvärr. Vi trixar och narras och knycker. Men vi kan vara skrupulöst hederliga och pålitliga också.

I den amerikanska tidskriften *Fate* (juli 1980) läser vi om den berömda brittiske psykologen Cyril Burt, om vilken det finns en bok, skriven av L. S. Harnshaw. Burt hade "två personligheter": Å ena sidan var han en bedragare som fabricerade och förvanskade data för att stödja sina åsikter; han ville också ta åt sig äran av andras arbete, och han förföljde och lurade sina kolleger. Å andra sidan var han en framstående, briljant och i många

Forts på sidan 27

Sven Rosén

MAGI FÖR ENVAR

*Kan man forma sitt öde med hjälp av "magiska" tankar?
Går det exempelvis att bli förmögen genom att
visualisera en massa pengar?
Ja, kanske det!*

Det finns en mängd system för att besegra sjukdomar och få ett långt liv – men också att vinna ära och berömmelse, få vänner, vinna kungariket och halva prinsessan, samt skrapa ihop en förmögenhet på banken. Jag har en bok av en Napoleon Hill (pseudonym?), *Think and Grow Rich*, som handlar om hur man suggererar sig till att bli miljonär. Enligt förläggarens förord är *Think and Grow Rich* "en av de mest inflytelserika böcker som någonsin skrivits om vägen till personlig framgång, ekonomiskt oberoende och de andens rikedomar som ej kan mätas i pengar". Boken inspirerades, enligt samma förord, av Andrew Carnegie, "som för flera år sedan för författaren avslöjade receptet med sin egen framgång. Carnegie blev inte bara själv multimiljonär, utan gjorde miljonärer av mer än ett tjog människor, till vilka han lärde ut hemligheten. Ytterligare 500 rika personer avslöjade hur de uppnått sina rikedomar för Napoleon Hill, som ägnade en hel forskargärning åt att föra ut deras budskap till människor i alla samhällsställningar...". Boken trycktes första gången 1937, och har kommit i så många nytryck att världen nu borde vimla av miljonärer. Ur vimlet (?) har förlaget utvalt miljonären W. Clement Stone, som på försättsbladet berättar hur han med bara 100 dollar samt boken *Think and Grow Rich* på och i fickan, lyckades förverkliga en årsinkomst på \$ 36 000 000.

Framställningen är så rapp och suggestiv att den som tror på suggestionens makt nog måste läsa boken och inte en blek sammanfattning, men här följer i alla fall en sådan för den som vill bli miljonär utan böcker (annat än plån- och bank-).

Nyckeln till alla rikedomar kan beskrivas med orden "desire" och

"faith", påstår Hill. Man måste kunna arbeta sig upp till ett vitglödigt begär efter pengar ("a white heat of desire"), och sedan övertyga sig själv om att pengarna kommer. Så här går det till:

1) Fastställ önskat penningbetslopp och ange summan exakt!

2) Bestäm vad Du är beredd att ge i gengäld. Intet fås för intet. Är Du beredd att arbeta extra eller lära något nytt? Gör klart vad Du är beredd att "betala".

3) Ange ett bestämt slutdatum då pengarna ska vara i Din ägo.

4) Sök göra upp en plan för målets förverkligande. Börja genast, vare sig Du har en aning om hur det ska gå till eller ej. 1)

5) Skriv tydligt och klart ner vad Du har beslutat.

6) Läs det skrivna högt varje morgon och kväll. Upprepning är viktig. Uppbåda så mycket fantasi, känsla och inlevelse som möjligt vid högläsningen. Visualisera! Upplev hur Du den fastställda dagen har pengarna i Din hand. Se och känn redan sedlarna framför Dig! När Du läser om Din motprestation (punkt 2): Se redan hur Du utför den!

Varje påstående som upprepas tillräckligt länge och ihärdigt kommer av undermedvetandet att accepteras som sant, skriver Hill. Att upprepa bekräftande information är den enda kända metoden att frivilligt skapa ett tillstånd av tro.

Från och med nu kommer pengar och guldkantade idéer flygande. Varje tillstymmelse till tvivel måste bekämpas. Självförtroende kan man vinna genom att skriva ner hur bra man är (dvs vill bli) och sedan upprepa det. Det är i stort samma system som dr Sage (Sökaren 8, 1980) använder. Kom bara ihåg att aldrig knyta negativa associationer till suggestionerna. Om något verkligen är visset, så behöver undermedvetandet bara få veta att det i

alla fall känns MYCKET bättre för varje dag.

Självuggestion påverkar, enligt Hill, inte bara förmågan att se det positiva i tillvaron samt tillvarata de möjligheter som erbjuds, utan kan även aktivera paranormala färdigheter så att den yttre omgivningen påverkas. Genom att så konkret som möjligt formulera en målsättning, som man sedan suggererar sig att tro på, kan man skapa "coincidences", tillfällen som man utnyttjar för att nå det uppställda målet. Teorin bakom är följande:

Undermedvetandet strävar att förverkliga varje påstående som det har godtagit som sant. Men undermedvetandet har, i denna strävan, inte bara tillgång till eget erfarenhetsmaterial, utan till ett för alla människor gemensamt undermedvetande, samt, i sista hand, till ett universellt /under-/medvetande, som Hill kallar *Infinite Intelligence*.

Det är därför som tvivel är så vanskligt. Om "desire" ("motivation") och "faith" (förtrostan) framlockar framgång, kommer negativ tro att garantera dess motsats. Samma sak gäller bön. Den som ber med sinnet fyllt av fruktan och tvivel kommer att ha bett förgäves, menar Hill.

Som alla suggestionsteoretiker (mer eller mindre) väljer alltså Hill "självbedrägeriet" som metod. Att aktivt söka bekräftelse på sin framgång är inget fel – i synnerhet inte om framgången uteblir. Ur vad som skeptikern skulle vifta bort som dröm och inbillning, kommer undermedvetandet snart, med såväl naturliga som "övernaturliga" resurser till förfogande, att skapa de mest påtagliga och efterlängtrade SANNINGAR.

Det viktiga är att man visar ut-hållighet. Ser allting nattnavt ut? Så mycket bättre! "För dem som

lyckats här i livet har vändpunkten ofta kommit i en stund av kris." Det är ofta i den nattnavtaste förtvivlan som sinnena skärps, som gränsen mellan medvetet och undermedvetet suddas ut, och som de obegränsade möjligheterna öppnar sig.

Detta påminner ju om magi. (Inom parentes sagt skrev Denis Lindbohm i *Arcanum* att han fann sin fru genom magi, och den metod han använde liknar den som här beskrivits.)

Intressant är att så många olika självförbättringssystem så ofta rymmer återkommande element. Redovisade bakgrundsteorier kan skifta, men grundförutsättningarna tycks i många fall vara desamma.

ESP-träningsmetoder bygger vanligen på utgångspunkter liknande Hills.

Vare sig ESP-förmågan antas vara utvecklingsbar eller konstant, menar de som prånglar ut dessa metoder att den kan utnyttjas bättre. Förmågan antas vara hämmad av kulturellt betingade negativa attityder samt av vår benägenhet att klä tankar i ord (verbalisera) i stället för i bilder (visualisera). Negativa förväntningar leder till att paranormal information förvrängs emedan den "filtreras genom vår personlighet" – ett slags "psi missing". Vad metoderna syftar till är således framför allt att bryta den kulturella präglingens negativa inflytande samt träna upp ett åskådligt bildtänkande. Bl a följande villkor antas vara viktiga för att ESP ska "fungera":

● En öppen eller positiv inställning.

● Motivation och entusiasm (vilket förstärker självförtroende och tilltro).

● Visualiseringsförmåga (medger större inlevelse och känsla).

● Ihärdighet. Man bör försöka igen, även om man inte lyckas de första gångerna. Men variera försöken! Använd positiva resultat till att förstärka en positiv attityd.

Både ESP- och suggestionstekniker manar till konkret bildtänkande. Tankar utan bilder blir uppblandade och mindre intensiva. Men bilderna behöver bara symbolisera verkligheten, inte motsvara den. På sätt och vis gäller det att nalkas undermedvetandet på dess eget bild- och drömspråk. För att suggerera bort en sjukdom kan man i fantasin måla upp ett veritabelt fältslag där sjukdomen besegras av kroppens styrkor (Carl Simonton). Telepati kan underlättas om man först konstruerar en inre filmduk, för att göra sinnet "blankt" och på vilken intryck kan "projiceras"

(Harold Sherman). David Hoy, amerikansk paragnost, som anser att man kan skaffa sig vänner medelst ESP, föreslår nybörjaren att öva sig på att få folk på restauranger o d att reagera genom att stirra dem i nacken. "Föreställ Dig en ström av ljus, som strålar ut från Dina ögon. På den strömmen sänder Du tanken 'vänd dig om och se på mig'."

Med andra ord: Behandla och tänk på tankar som ting.

Bildtänkande stärker koncentrationsförmågan, men det är viktigt att kroppen är helt avspänd. I rena suggestionssystem utförs övningarna vanligen vid tidpunkter då anspänningsgraden antas vara låg (t ex morgon, kväll, eller efter måltid då kroppen är dåsigt). ESP-träningsmetoder att öka mottagligheten för intryck kan vara hypnos (Ryzi), avslappningsövningar inklusive meditation (Sherman m fl), djupandning, osv. (Ibland föreslås att man ska kringgå tvivlets effekter samt öka motivationen genom lek, t ex ESP-spel.) Var och en som accepterar grundpremisserna kommer antagligen att lyckas bäst genom att utifrån dem hitta på egna procedurer.

Om alla människor har ett gemensamt undermedvetande (vilket även en del parapsykologer har antagit), så skulle kanske t o m rent magiska tankegångar kunna försvaras. Möjligheten är intressant.

Redan Maeterlinck skrev om det underliga i att somliga människor förföljs av tur och somliga av otur. 2) Om detta verkligen är riktigt, så kan det ju vara något i den egna livsinställningen som avgör. Om t ex suggestion kan förbättra den otursdrabbades livssyn, så kanske det fungerar?

Mer problematiska är uppgifter som antyder att ESP inte bara letar fram, utan rent handfast skapar "coincidences".

Antag att "Universums själ" på djupet är sammanlänkad med våra själar!

Då skulle det ju kunna vara så att den som vill bli rik, och suggererar sig till att tro att pengar dyker upp överallt, till sist av Universum självt i så hög grad associeras med pengar att han bara behöver öppna ett fönster för att det ska blåsa in en förmögenhet i blandade sedlar (givetvis härrörande från en bag med smuggelpengar som tappats från ett flygplan på väg till Schweiz).

Ett roligt appendix om sånt här finns i Stan Goochs bok *The Paranormal*. Han påstår där att han förföljs av vad han kallar "ready-money karma" – alltså slumpen bara

öser pengar över honom. I synnerhet om han är pank och oroar sig för brödfödan, blåser stormen fem-pundssedlar ner i hans fickor, han hittar späckade plånböcker med riklig hittelön, kassörskor räknar fel till hans belåtenhet, osv. Han uppger sig rentav ha experimenterat med sådana felräkningar, men alltför stora summor i felräkningspengar lämnar han tillbaka, påstår han.

Koestler skriver på samma sätt om "bokängeln" – alltså den där lilla figuren som, när Koestler länge grubblat över något, mer eller mindre bokstavligt sparkar ut den "rätta" boken ur bokhyllan med det "rätta" uppslaget utfällt.

Koincidens och synkronitet skulle kunna tyda på att universum, vid sidan av "hårda" naturlagar, också styrs av psykologiska lagar, t ex associationslagar. Vetenskapens uppfattning om naturen skulle då ännu bara vara halv. Ett halvt universum återstår att upptäcka! (Forskningsanslag bör kunna suggereras fram.)

1) Har Du svårt för punkt 4 kan Du antagligen uppställa den som en första målsättning, samt som ny 4:a lova några timmars koncentrerat grubbel per dag.
2) Maurice Maeterlinck, *Det begrafna templet*, Sthlm 1911.

Fusk...

Forts

avseenden beundrandsvärd person, vilken hade ett äkta intresse för parapsykologi och kämpade för dess sak.

Det är Fates ansvarige utgivare Curtis Fuller som berättar om Burt, och han skriver också om anklagelser för fusk, och misstankar om fusk, som förts fram av parapsykologins fiender. Anklagelserna riktar sig inte sällan mot forskare som inte längre kan försvara sig, eftersom de är döda. Trevor Hall anklagar exempelvis den framstående fysikern och parapsykologen Sir William Crookes för att ha haft ett sexuellt förhållande med mediet Florence Cook, som han studerade, och för att ha hjälpt henne att utföra bedrägerier.

Fuller förutser att snart kommer också framlidne J. B. Rhine att bli föremål för liknande anklagelser eftersom han inte längre kan bemöta kritik.

Sensmoral: se upp med fusk, men döm inte ut en människa för all tid om hon ertappats fuska – och inte ett vetenskapsområde, om där förekommit enstaka fall av oärlighet.

SM

November '80

Sökarguiden

YOGA-kurser i Stockholm

Skandinavisk Yoga- och Meditations-skola startar följande kurser i november:
Inre Stillhet (Meditation) 17 nov.
Weekendkurs 7-9 nov.
Internatkurs i Småland under jul, 19 dec - 1 jan. Begär prospekt!
Adress: Dalagat. 32, 113 24 Sthlm.
08-33 92 65

Bert Yoga Jonson

startar kurser 17 & 18 nov. fem måndagar och tisdagar framöver.
Ring: 08-68 84 89 och begär information och prospekt.

Vattumannens bokkatalog nu utkommen! Beställ: Box 45096
104 30 Stockholm, tel: 08-109615

Kurs i Zonterapi 28-29 nov. i Stockholm

Bli vän med dina egna och andras fötter! Lär dig att bota dig själv och dina vänner. Två-dagars intensivkurs

med Berit Jenkins. Ytterligare information: 018-25 13 53

Ytterligare kurser och föredrag: Galleri Medmeras program, finns på Vattumannen, Drottningg. 83 eller via 08-41 16 40 (telefon-tid: 10-12, 15-18)

Cafe Vega

Vegagatan 15, vid Odenplan. (Gamla tehuset Macou) Här växer ett vis- och föredragskafé upp. Sallader och smörgåsar serveras. En ny träffpunkt för alla som känner sig lite vilsna på vanliga cafeér och pubar.

Glöm inte bort information till Sökarguiden!
Red. Per Sellmann, Box 45505
104 30 Stockholm

Sökarguiden

Världsreligionernas

möte i Sverige

22-23 november 1980
på Korsnäs Gård, Tumba.
Arrangör: Religiöst Forum

PROGRAM och annan information fås från RELIGIÖST FORUM c/o R. Carleson, Erik Dahlbergsgatan 36, 115 32 Stockholm

Representanter för olika religioner klargör i föredrag och samtal sin syn på varandra och världen.

Bland de medverkande återfinns Per Beskow (kristendom), Gudrun Hegardt (tibetansk bud-dism), Sona (buddhism), Vegavan Das (hinduism) och Parvez Manzoor (islam).

MÖTE
MED
DEN
ODÖDLIGE!

Den 16 nov hålls en dia-log med "en 278-åring" den äldsta människan på jorden. Petra Östlund och Anders Ekströmer bjuder på dialogdramat "den odödlige" på Galleri Medmera, Bellmansgatan 22, kl. 18.00
(95-åringar i föräldrars sällskap får fri entré)

"TANKENS MAKT" på sufivis. Munir Berild läser om det tisdagen den 18 nov. kl. 19. Kväkargården, Varvsgatan 15 Ytterligare information om SUFI-rörelsen i Sverige: Munir Berild, Zetterslund, Funbo, 755 90 Uppsala 018-36 35 55

Bland Magiker och Mystiker på Hawaii. Föredrag den 12 nov. Se almanackan

Sänd in information till Sökarguiden / InCAL, Box 45505, 104 30 Stockholm

Buddhistiska veckor i Stockholm

anordnade av Friends of the Western Buddhist Order. Ledare: Sona. Kurser under tiden 10 nov-18 dec. Kvällstid kl 19.00. Kurslokal: Vetegatan 4, ing. fr. gaveln (T Skanstull)

- grundläggande kurs i buddhistisk meditation sex måndagar med start 10 nov.
- kurs i hatha yoga enl. Iyengars system. sex onsdagar med start 12 nov.
- buddhistisk undervisning och meditation för dem som gått tidigare grundläggande kurs sex torsdagar med start 13 nov.
- symposium kring västerländsk buddhism söndagen den 16 nov. Galleri Medmera, Bellmansgatan 20, kl. 19.00

INFORMATION och anmälan till Gunder Wählberg, Ekuddsvägen 27, 131 38 Nacka, 08-716 08 25 Robert Carleson, 08-67 48 24 eller Maria Johansson 0758-505 23.

PARAPSYKOLOGI OCH FÖRÄNDRADE MEDVETANDETILL-STÄND

OBRAD DONGIC berättar om olika försök med parapsykologi i drömmar, hypnos och meditation.

Torsdagen den 6/11 kl. 19.00 Katasalen. ABF. Sveavägen 41, Stockholm.

Tisdagen den 26/11 kl. 19.00 i Z-salen, ABF, Sveavägen visar CURT LINDMARK en unik KIRLIANFILM. Curt berättar dessutom om sin egen forskning med bioluminiscens. Arr: Föreningen för Psykobiophysik.

- Lördag** Obeständigheten Hans Fredriksson
Allhelgonadagen Alla Helgons dag Ring 08-886950
- Söndag** Sänd in information till Sökarguiden nu för december Tobias
- Måndag** Världens förenade religioner Elis Wikström
1930 Måndagsgruppen, ABF, Fabiansalen, Sveav. 41
- Tisdag** Ljus i mörkret Lectorium Rosicrucianum
1930 Fjällgatan 23A, Hålsans Hus.
- Tisdag** Vad är ett fruktbart sökande Teosofiska S.
1900 Jan Edmark Karlavägen 44
- Torsdag** ECK - ett sätt att leva Eckankar
1930 ABF, Beskow-salen, Sveav. 41
- Fredag** Diwali, festmåltid & mantrosång
1800 Siddha Yoga Meditationscenter, Katanna Baug, 66 n.6
- Lördag** Reinkarnation, livsgätans lösning
1845 Bert Yoga Jonson, Klubb Kamelen, Sjölagårdsg. 17
- Söndag** YOGA-weekendkurs 7-9 nov. Begär
prospekt från Skand. Yoga & Meditations-skola, Dalag. 32, 113 24 Stockholm
- Måndag** Herren är min Herde Sven Löfdal
1930 Måndagsgruppen, Hedensalen, ABF, Sveav. 41
- Tisdag** Initieringens väg i det stora vita bröderskapet
1900 Summit Lighthouse, Hedensalen, ABF, Sveavägen 41
- Onsdag** Bland Hawaiis vise män
1930 Per Sellmann Spir. För. Karlav. 52, tr. ned.
- Torsdag** Buddhistisk meditation
08-716 08 25 eller 08-67 48 24
- Fredag** Astrologikurs 14-16 nov. Bert Yoga Jonson
Veckoslutskurs. Ring 08-68 84 89 för information
- Lördag** Obeständigheten Hans Fredriksson
Karma Shedup Dorje Ling Ring: 08-886950
- Söndag** Sufigudstjänst Karima Flaxström
1500 Kväkargården, Varvsg. 15, Söder
- Måndag** Har den svenska kyrkan något att ge...
1930 Pastor Ludvig Jonsson Z-salen, ABF, Sveav. 41
- Tisdag** Tankens Makt, Munir Berild
1900 Kväkargården, Varvsgatan 15, Söder
- Tisdag** Planerings & Idékällarkväll Föreningen
1900 för Psykobiophysik, Beskowsalen ABF, Sveav. 41
- Torsdag** Nästa Sökarguide tar upp december och
januari månad!
- Fredag** Affirmationsteknik Annastina Persson
21, 22-23 Information: 08-88 99 58
- Lördag** Världsreligionernas möte i Sverige
Se stor annons intill
- Söndag** Från militär till munk Yasada Onkel
1600 Klubb Kamelen, Sjölagårdsgat. 17
- Måndag** Profeter om världens framtida öde
1930 Madeleine Lagerfelt-Lienhard Fabian, ABF, Sveav. 41.
- Tisdag** Saint Germain - Nya Tidsålderns Mästare
1900 Summit Lighthouse, Hedensalen, ABF, Sveavägen 41
- Tisdag** Hur möter vi livet? Ann-Christine Persson m.fl.
1900 Teos. Samf. Karlav. 44.
- Torsdag** Speech on RATICS David Joslin
1900 Galleri Medmera, Bellmansgat. 20
- Fredag** Guayaki - vita indianer Erik Reuterswärd
1900 Klubb Kamelen, Sjölagårdsg. 17, 08-103010
- Lördag** A world that works for everyone EST
10-1900 Wennergren Center, Sveav. 166.
- Söndag** Sufigudstjänst, Munir Berild
1500 Kväkargården, Varvsg. 15, Söder

LIVSFESTIVALEN!

Under denna rubrik kommer varje månad nyheter att publiceras rörande Livsfestivalen 1981.

Under sommaren som gått besökte Erri de Vries Stockholm i samband med en Tai Chi kurs av Gia Fu Feng (som återkommer nästa sommar). Erri inspirerade många med att berätta om "livsfestivalerna" som skulle äga rum runt om i Europa 20-28 juni 1981. På "Festival for Mind, Body and Spirit" i London hade också "livsfestivalerna" ett eget stånd. Det förestods av Brinda Brett som också jobbat med "World Humanity Conference" 1979. Brinda är också god vän till Mark Mawrence som vi skrivit om tidigare här i Sökaren. Mark var också koordinator för "World Humanity" i Los Angeles och han har nyligen varit konsult vid en stor företagskonferens "Levande företag i en ny tid" med bl a "nya tidsålderspolitikern" Mark Satin, psykologen Carl Rogers, Elisabeth Kübler-Ross m fl. Mark kommer också att finnas till hands för råd och konsultation till den planerade LIVSFESTIVALEN.

DETTA HAR HÄNT:

Möte på Wäxthuset, Galleri Medmera 8/9-80 (15 pers.)

Möte på Vattumannen, 26/9-80 (förberedande inför stormöte)

Allmänt stormöte på Vattumannen den 8/10-80, med ca 20 deltagare. Mötet direktsändes via närradion (Nya Dimensioner).

Nästa allmänna möte:

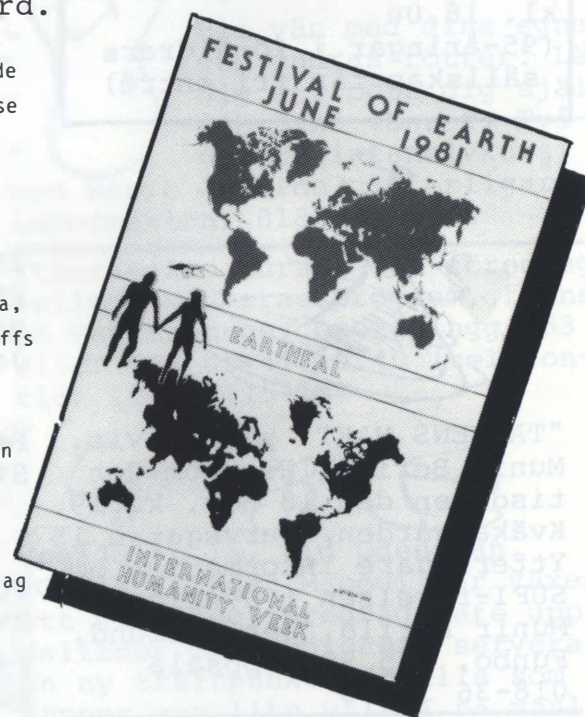
12 nov. kl. 19.00

i Hälsans Hus, Fjällgatan 23 A. Restaurang Solrosen.

Det är VIKTIGT att du kommer och gör dig hörd.

Syftet med LIVSFESTIVALEN är att fira livet och verka för livsbefrämjande krafter. För att dessa syften skall uppnås, är det av avgörande betydelse att Du som deltagare ställer upp på följande:

- + Du agerar för idéer, inte för grupper eller Din egen person. Du visar också förtroende för att de andra agerar så.
- + Inslagen i festivalen går mera ut på att inspirera människor att tänka, känna och göra själva än att servera glänsande paket. Gäller även proffs som är hjärtligt välkomna.
- + Vi klarar festivalens ekonomi genom att ta entréer, avgifter, samla in pengar osv, men för ingen del av festivalen får pengar bli ett huvudsyfte. Entréer och avgifter ska vara så låga som möjligt.
- + Du ställer som deltagare höga krav på innehållskvalitet i det/de inslag där Du medverkar - men inte så att amatörer och leklynn kommer bort. Försöka duger!
- + Du stöder och litar på människor som har annan bakgrund och synsätt än Du själv och som ser annorlunda ut men som arbetar för LIVSFESTIVALENS syften. Låt alla leva, växa och blomma!

Mördare och offer

Forts

mans, flickan sittande på armstödet av mannens stol, så som nämns i texten.

Indiern H.N. Banerjee är en känd undersökare av fall av reinkarnationstyp, fastän han som forskare inte är av samma klass och anseende som professor Ian Stevenson. Det torde knappast finnas skäl att misstro hans rapportering - Stevenson har undersökt och dokumenterat ett stort antal fall liknande detta, även om mötet mellan en mördare och hans offer kanske är unikt. Däremot förefaller Banerjees övertygelse att det rör sig om reinkarnation vara alltför löst grundad. Vi vet ännu inte hur sådana här "minnes"-upplevelser uppkommer. Det kan röra sig om för oss ännu oförstådda eller okända processer som inte har något med återfödelse att göra, eller: det kan vara reinkarnation.

Red

Framtidshypnos

Berättelser om människors "föregående liv", framlockade genom hypnos, är välbekanta. Men man kan också med hypnos som hjälpmedel få upplysningar om kommande liv! Den som informerar om detta är den stora amerikanska sensationstidningen *National Enquirer*, som vi i vanliga fall undviker att använda som källa. Men nu gör vi ett undantag - dock är det i *the Skeptical Inquirer* (spring 1980) som vi läst vad *National Enquirer* skrivit.

Skådespelaren Bob Cummings hypnotiserades av dr John Kappas. Cummings fördes hundra år framåt i tiden, då han kommer att leva i Kina och vara lärare i kinesisk historia. "Jag är två meter lång", sa Cummings i trans. "Det är nu medellängden." Han upplyste också att männen lever till i genomsnitt 150 års ålder, kvinnorna till 160 år.

Dr Kappas förklarade att han var alldeles övertygad om att Cummings svar hade sin rot djupt inom honom - och 100 år in i framtiden.

Sälj lösnummer!

Vill Du sälja Sökaren? Hör i så fall av Dej till oss och beställ så många exemplar Du önskar. Du kan exempelvis ta 20 ex av senaste numret eller 4 ex av 5 olika nummer.

Du få 40% rabatt och betalar till oss så snart Du sålt tidningarna. Och då kan Du samtidigt beställa ytterligare en bunt.

Det kan vara roligt att sälja Sökaren! Du kanske får nya vänner - och nya ämnen att tala med dina gamla vänner om!

Celibat-sjukan

Forts

tog sig till sist uttryck i våldtäkt på en sjuårig pojke.

Trots celibatets fruktansvärda historia med elände och brott, som framkallats av det onaturliga i att försöka leva efter celibatets princip utan annan motivering än förhållande av en imaginär varelse, så stödde påven Johannes Paulus II i sin första encyklika, *Redemptor Hominis*, starkt denna moralens bevisade fördärvare. Han manade varje präst att vara "trogen det band han för evigt ålagt sig". JP II har förklarat att skälet till att präster måste fortsätta att följa denna abnorma princip, som åstadkommit så mycket elände, är att guds rike skall förhållas. (Rapporterat i *San Francisco Chronicle*, 10 november 1978.)

Det är hoppfullt att läsa att guds rike blir allt mindre lockande för dem som tvingas försöka uppnå det genom celibat. Det årliga avfallet av präster från det band som påven anser evigt har stigit från 1000 år 1965 till 4000 år 1978. Orsaken till detta uttåg är framför allt celibatet. Dessa män vill ha lycka i denna världen. De vill leva normalt med ett sunt sexliv.

Ateistisk attityd till sex

En stor frihet, bland andra, som ateismen medför, är en ren och sund sexualitet. Vår filosofi grundas på insikten att all lycka som en människa någonsin uppnår, den upplever hon medan hon lever. För oss finns inget skäl att fördöma sex, eller att inskränka den normala sexuella njutningen, utan vi har alla skäl att uppmuntra detta. Ateismen erkänner att en sund sexuell glädje är en "integrerande del av ett lyckligt och harmoniskt liv, värt att leva", och ateisten behöver aldrig lida av att ha blivit psykosexuellt fördärvad liksom de stackars usingar som hjärntvättats att tro på allt nonsens som celibatlärans är insvept i.

Men ateismen erkänner också att människor har mycket olika sexuell livsstil. En del kan av någon anledning trivas bäst med celibat. Nietzsche, den briljante ateistiske filosofen på 1800-talet, levde i celibat på grund av tron att avhållsamheten ökade hans mentala kraft och gjorde honom till en friare individ. Nietzsches skäl för celibat fanns inom honom själv som en följd av hans personliga önskemål så som han föredrog att leva. Hans celibat var inte en sjuka, eftersom det var naturligt för honom och inte ett onaturligt tvång som lades på ho-

SUNRISE. Engelskspråkig tidskrift från Teosofiska Samfundet - Pasadena 10 nr/år endast 30:-. Skriv gärna och begär gratis ex. från **Anne Eek**, Eriksbergsgatan 18, 114 30 Stockholm.

nom utifrån av skäl som inte var hans egna.

Att Nietzsche levde i celibat, och rekommenderade celibat, har inte haft - och kan inte ha! - det fördärliga inflytandet på allt ateism att celibat påtvingas ateister. Ateismen erkänner att i sexuellt avseende måste varje individ leva på ett sätt som är naturligt för honom. De enda inskränkningarna är moraliska förbud mot att utnyttja annan vuxen person mot dennas önskan, eller barn som inte förstår sex tillräckligt för att ha en egen vilja i sammanhanget.

Sexuell frigörelse är ateismens natur.

*) Texten i 1 Kor. 7:1-3 lyder i den svenska översättningen: "Vad nu angår det I haven skrivit om, så svarar jag detta: En man gör visserligen väl i att icke komma vid någon kvinna; men för att undgå otuktssynder må var man hava sin egen hustru och var kvinna sin egen man. Mannen give sin hustru, vad han är henne pliktig, sammalunda ock hustrun sin man."

1 Kor. 7:8 lyder: "Till de ogifta åter och till änkorna säger jag, att de göra väl, om de förbliva i samma ställning som jag."

**) I den svenska översättningen används orden bör (vara en enda kvinnas man . . . hålla sina barn i lydnad) och skall (vara en enda kvinnas man . . . hålla god ordning på sina barn).

Anm. Artikeln är hämtad från *American Atheist*, P.O. Box 2117, Austin, Texas, 78768, USA.

Sökaren företräder varken teism eller ateism, men ger informationer om båda och kan diskutera båda.

UFO SVERIGE
aktuellt

**Vad vet Du om "FLY-
GANDE TEFAT" och
NÄRKONTAKT AV
TREDJE GRADEN?**

**Beställ provexemplar
av facktidskriften
UFO-A TUELLT mot
fem kr. i frim. el. sedel
från Riksorganisa-
tionen UFO-Sverige, Box
175, 733 00 SALA. El.
via postgirok. 50 50 60-4.**

Religiösa motiv

Forts

metoden bör passa handlingsmänniskan, och identifieringsmetoden kanske tilltalar den osjälvständiga och följsamma människan och ligger därför nära trons väg som är lättast för den suggestible. Det finns alltså en frälsningsväg för var och en.

De metafysiska problemen har alltså förvandlats till psykologiska. Religionerna ger ofta effektiva lösningar, som ej bör underskattas. De ger inte bröd, men de kan ge mättnad. De ger inte kunskap men stillad nyfikenhet, inte odödlichkeit men förtröstan – och ofta ett ordnat och framgångsrikt liv.

Livets uppkomst

Forts

kommer det till slut att hända att alla 52 korten hamnar så att de bygger upp ett stort korthus. Ett sådant korthus är dock bräckligt och chansen att det skulle falla sönder är mycket större än att man skulle kunna ta en ny kortlek, förfara på samma sätt som sist och få ett nytt stort korthus bredvid det gamla. Man kan alltså ifrågasätta om slumpen inte mer gynnar nedbrytningen av det sammansatta än hopsättningen av enskildheter.

Ju mer tid det finns, dess mindre utveckling finns det, säger kreatio-nisten, ty det är alltid större chans att något faller sönder än byggs upp om slumpen bestämmer utvecklingen. Skulle tiden ha varit evig och utvecklingsprincipen rätt så skulle allt ha sönderfallit i sina min-

sta beståndsdelar för länge sen. Liv skulle då ha varit en omöjlighet.

Wysong säger att han inte tar ställning till de två läroarna men det kan knappast undgå läsaren att hans hjärta klappar för skapelseläran. Han överlåter åt läsaren att själv avgöra problemet. Den som ej är vetenskapsman kan omöjligen på ett väsentligt sätt ta ställning. Var och en som tänker över livets uppkomst anammar dock en tro. Han blir antingen evolutionist eller kreationist.

TANKEKRAFT

Såsom en man tänker
i sitt hjärta, så är han

Ett berikande kassettband om
tankens skapande kraft.

Pris 55:– inkl. moms och postförskott

Skicka Din beställning eller ring till

TANKEKRAFT CS Stockholmsvägen 53

122 32 ENSKEDE
Tfn. 08/59 92 11

ECKANKAR

inbjuder till samtal var 14:de dag
kring böckerna: "Samtal med Mästaren", lördagar: 18/10, 1/11, 15/11, 29/11, 13/12 kl. 14.00, samt "ECKANKAR, Nyckeln till de Dolda Världarna", tisdagar: 21/10, 4/11, 18/11, 2/12, 16/12 kl. 19.30.

ECKANKAR

Gästrikeg. 18, 113 34 STHLM
Tel. 08/30 77 56.

"Ord skall vägas, icke
räknas."

Orientaliskt ordspråk

HOROSKOP

Mini-horoskop 17 sv/kr
Udförligt
personligt horoskop 46 sv/kr
Progressivt årshoroskop 46 sv/kr
Astro-Bladet sendes gratis

Peter Sørensen

Solgården 18, DK-3250 Gilleleje
Danmark

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:–

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:–

Buddhas tal till Kalamafolket/
Talet om rätt syn
40 sidor, ca 19:–

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:–

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:–

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Asimovs följsats

Med ett roat leende har jag läst Isaac Asimovs milda och något motsägelsefulla utfall mot det paranormala området (Sökaren 5/1980, tidigare publicerad i bl a The Skeptical Inquirer). Historien bekräftar en misstanke jag länge närt, men mer om det senare. Först några ord om Asimov.

Isaac Asimov, amerikansk f d professor i biokemi. Född i Ryssland 1920. Sedan 1959 författare på heltid med ett 70-tal böcker bakom sig inom vetenskap, populärvetenskap och science-fiction.

Isaac Asimov, en av världens mest begåvade science-fictionförfattare. Med välbehag och saknad minns jag hans monumentala stiftelse-trilogi. Psykohistorikern Hari Seldon förutser civilisationens nedgång och fall och bildar två stiftelser som skall rida ut stormarna, den kända och öppna Stiftelsen och den hemlighetsfulla, gåtfulla Andra Stiftelsen. Mulan, den fysiskt fränstötande mutanten, som visar sig vara maktens centrum med parapsykiska krafter.

Den berömda robotantologin "Jag robot" med robotologins tre grundlagar. Roboten RB34, mer känd som Herbie. Något hade gått fel i tillverkningen av hans positronhjärna med påföljd att han blev telepatisk. En novell med 24 välmatade sidor om en robot som läste människors tankar.

Detta och mycket, mycket mer är Asimov. Jag har svårt att tänka mig, att en man med den gnistrande kunskapen och flödande fantasin, för vilken ingenting synes omöjligt, kan ha "missat" parapsykologin.

Arthur C Clarke, Asimovs brittiske SF-kollega, har lagt fram sin lag om vad som är möjligt eller ej, Asimov har presenterat sin följsats. Sven Magnusson har formulerat sin mustiga, helgarderade lag, den enda av de tre som är vetenskapligt korrekt.

Jag vill härmed presentera min lag:

Närhelst någon med frenetisk glöd angriper parapsykologin, ligger orsaken sannolikt i en omedveten, ambivalent konflikt mellan djup fruktan och latent intresse.

Lagen är synnerligen tillämplig på den amerikanska Kommittén för bekämpande av – – – förlåt, Kommittén för Vetenskaplig Undersökning av Påstådda Paranormala Fenomen, CSICOP. Finansierad genom federala, privata och religiösa medel, via fonder eller prenumeration på The Skeptical Inquirer. Baserad på fruktan.

Om reinkarnationshypotesen en dag kan vetenskapligt bekräftas, misstänker jag att CSICOP-folket kan komma att visa sig vara medeltida inkvisitörer som går igen. Inkvisitör-svartmagiker-illusionist. En fullt tänkbar karriärstege för en kosmisk snedseglare som James Randi, rabiat drivande kraft bakom Kommittén.

Att den begåvade Asimov inte genomskådat sin egen skepticism eller apkonsterna kring Randi är mig en gåta – eller driver han med oss?

Lennart Lidfors

Broder Sven!

Betr Din ledare i Sökaren 7/80

Vi sågs som hastigast på Ryzls föreläsning.

Jag är gammal prenumerant. Även stor beundrare av Sökaren. Fortsätt i samma väl avvägda stil. Varför inte fråga läsekretsen?

Om någon av Dina läsare kan ha intresse av mina privata funderingar efter bortåt 40 års sökande, bortåt 1000 böcker i ämnet, (viss del skönlitteratur ingår) så ser de ut ungefär som följer. (Är nu 53 år, gift, 2 barn, 2 hundar, VD i dotterbolag till multinationell storkoncern.)

Det viktigaste för min livsinriktning är om jag anser att fortlevnad existerar eller ej.

Alt I: Mitt liv tar slut till 100 procent vid dödstillfället. I så fall bara två vägar att välja på. A/ Jag föredrar livet framför döden och tar konsekvenserna av detta. B/ Jag föredrar döden framför livet och tar konsekvenserna av detta. (Se Camus).

Alt II: Del (eller delar) av mitt medvetna (omedvetna, undermedvetna, sidomedvetna, övermedvetna – stryk det som ej önskas) jag (nedan kallad själen) överlever döden. Några underalternativ. A/ Min själ går vidare och får det så bra eller dåligt som den gjort sig förtjänt av. (Se Jesus) B/ Min själ återföds med vissa mellanrum och utvecklas (förhoppningsvis i en spiral uppåt) tills den når det stadium då den slipper återfödas. Karma. (Se Steiner) C/ Verkligheten, som jag (och största delen av mänskligheten i övrigt) uppfattar den, är en projektion av jaget. Detta jag fungerar samtidigt i ett antal dimensioner. Den lineära tiden är en chimär. (Se Tansley) D/ E/ F/ etc ???

Tacksam för tips från Sökarens läsekrets.

Lev väl!

Christian Bratt
Näckrosvägen 1
181 61 Lidingö

*

Kontakt

24-årig egensinnig grubblare i Stockholm, önskar kontakt med 20–25-årig tjej i Stockholms-trakten för ömsesidigt funderande över tillvaron och dess aspekter. Medsänd gärna foto eller egenhändigt tecknat själv-porträtt. Svar till "Jiva", Sökaren f v b.

Örebroare! Är du intresserad av att starta en grupp för studium, experiment och förkovran i sådana ämnen som: parapsykologi, meditation, religionspsykologi, mysticism, livsåskådningsfrågor, frimureri, rosenkreutleri, teosofi, yoga, magi, reinkarnationsfrågor, psykologi eller liknande ämnen och dessutom bor i Örebro eller omnejd. Kontakta då mig.

Svar till "Ensam söker likasinnade", Sökaren f v b.

Pris för kontaktannonser: 40 öre per ord + 4:– i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 10:–. Moms inräknad.

Gåvor

Harvinder Singh, Surahammar, 14:–, Laszlo Kele, V Frölunda, 4:–, Anders Svensson, Göteborg, 2:–, Thomas Andersson, Oviken, 14:–, Sture Österlund, Partille, 4:–, Dolly Lindén, Jönköping, 4:–, Karl Österholm, Falun, 4:–, Bertil Hedén, Eskilstuna, 50:–, Eva Andersson, Trollhättan, 14:–.

Summa kronor: 110:–. Hjärtligt tack! Red

Alternativ religion

"Religionssociologiska Institutet grundades 1962 av Berndt Gustafsson. Institutets uppgift är att dokumentera och informera om religiöst liv i Sverige, samt bedriva forskning kring religionens roll i samhället och religionen som social företeelse.

Religionssociologiska Institutet drivs av en stiftelse med samma namn och finansieras för närvarande främst genom bidrag från Stiftelsen Riksskyrklig Finansiering och genom självfinansiering.

Vid institutet arbetar nio personer, dessutom hör till institutet ett forskningsråd med anknytning bl a till Lunds och Uppsala universitet."

Den självpresentationen står att läsa på baksidan av forskningsrapporter som utges av Religionssociologiska Institutet i Stockholm.

Man skall observera att institutet inte drivs av samhället utan har kyrkligt intresserade bakom sig.

Rapport nr 153 heter Nya religiösa rörelser i Sverige och är skriven av dr Ted A. Nordquist från religionshistoriska institutionen vid Uppsala Universitet. Pris 20 kronor för 20 häftade sidor.

Rapporten behandlar Sri Chinmoy Center (25 medlemmar), Divine Light Mission (250), Hare Krishna-rörelsen (50), Ananda Marga (64), Unification Church (35) och Siddha Yoga Dham (25) vilka alla är svenska grenar av stora internationella organisationer med centrum i USA – utom Ananda Marga, vars

Profeten

Av Sven Rosén

huvudkvarter är beläget i Indien. Nordquist har intervjuat representanter för dessa grupper, men det är ett arbete som ännu inte slutförts.

Som man ser av medlemsantalen är intresset för nya religioner inte stort i Sverige. För att ytterligare understryka detta gör Nordquist en jämförelse mellan tidskrifter. Han uppger att "Sökaren och Nexus har färre än 3 000 prenumeranter vardera" och jämför detta med "84 000 för Hälsa, som är den ledande hälsokosttidningen". (Men Hälsas prenumeranter är 42 000–43 000 enligt uppgift från tidningen. Den säljs sammanlagt i drygt 59 000 exemplar per nummer. Den tryckta upplagan däremot är ca 80 000 exemplar. Vad Sökaren beträffar har den från och med 1974 haft en såld upplaga på omkring 3 000, och därav är ca 100 lösnummer.)

Ett annat exempel som Nordquist ger på svenskarnas ringa intresse för nya religioner är att en andlig toppledare som Pir Vilayat Khan, ledare för Sufi-rörelsen, som drar hundratals lyssnare i Amerika och Europa, i Stockholm möts av blott en handfull intresserade. (Bris-ter i reklamen?)

Inom alla de sex grupperna anser man att Sverige är det minst "andliga" landet i väst. Det är svårt att vinna svenskar för andliga intressen, men å andra sidan: när en svensk en gång beslutat sig för att förena sig med en grupp, är det sällsynt att han lämnar den.

De nya religiösa rörelserna började etableras i Sverige i början av 1970-talet. Sri Chinmoy Center grundades 1972, Divine Light Mission 1973, Hare Krishna-rörelsen 1973, Ananda Marga 1973, Unification Church 1973 och Siddha Yoga Dham 1976.

Det primära målet för de undersökta grupperna är "någon form av självförverkligande eller kontakt med det gudomliga". Impulserna kommer från någon utländsk guru. De bedriver "en sorts missionsverksamhet vars främsta mål är att vända svenskarnas uppmärksamhet från materialism till andlighet". De reagerar mot samhällets brist på mening och mål. "De ser det svenska samhället som ett samhälle utan riktlinjer, som inte erbjuder annan mening i livet än tillfällig tillfredsställelse av önsksningar och drifter."

Nordquist skriver att "under de senaste åren har vi överhopats med teorier och förklaringar beträffande de nya religiösa rörelserna i industriländerna i väst". Han nämner Eisters teori, Glocks teori, Ellwoods teori. Forskare har förklarat nyreligiositeten i väst som följd av motkulturen, ungdomsrevolten, en kulturkris – ungdomars protest mot politik, religion, utbildning, affärsliv och industri – samt urbanisering, arbetslöshet. De unga söker efter en ny identitet, en ny mening med livet. "1960-talet karakteriserades, säger Glock, av en medvetenhetskris, unik i amerikansk historia, och alltsedan dess har sökandet efter alternativ fortsatt hos en ganska stor minoritet allt mer och mer sysselsatt med att revolutionera inte samhället utan individens uppfattning av sig själv." – "Glock anser liksom Eister att den vetenskapliga världsbilden har ifrågasatt de hävdvunna föreställning-

arna om 'gud' och människans natur och de därav beroende kulturella värdena och sociala förhållandena samt möjligheterna hos dessa föreställningar att ge livet mening och innehåll."

Inte någonstans i rapporten återger Nordquist samfundsmedlemmars egna uttalanden om varför de valt en ny religionsform. Sådana intervjuer har under åren ofta funnits i Sökaren – och åtskilliga av dem finns i *Alternativ tro*, del I och II, som kom ut på Proprius 1976, med SM som redaktör. Den boken nämner Nordquist inte – däremot nämner han mot nyandligheten kritiska böcker av Erland Sundström och Lester Wikström; men det sägs att de tar upp nya religiösa rörelser från ett kristet perspektiv och inte är objektiva.

Nordquist nämner "sociala faktorer" som en bakgrund till nyreligiositeten: "spänningar i den sociala strukturen hos de moderna industriländerna". Men mer intressant vore att göra en jämförelse mellan den traditionella religionens föreställningar och de nya religionernas tankeinnehåll och undersöka vilka inre kvaliteter hos de senare som ibland lockar västerlänningar. För många är naturligtvis vedanta-filosofin, som i någon form finns som en kärna i många av de nya religionerna, en mer subtil och intressant förklaring av människan och hennes värld än den kristna teologins dogmer, och för andra är den buddhistiska uppfattningen av människan och verkligheten av högre kvalitet än den kristna, osv.

Nordquist menar att de nya religiösa rörelserna är "indikatorer eller symptom på behov i samhället" och att man "borde ta på allvar de strukturella problem som ger upphov till dessa grupper"! Det är en inte ovanlig uppfattning man möter från religionshåll att det är *strukturella problem* som gör att nya religiösa rörelser får spridning; tankeinnehållet hos de nya rörelserna är däremot av mindre intresse!

För min del tror jag att förklaringarna till att människor går med i nya religiösa rörelser är väsentligen desamma som till att de deltar i traditionell religion. Det rör sig om religiösa behov, önskan att uppleva tillvaron som meningsfull, samt tankar eller aningar att världsalltet har en andlig förklaring och innebörd. Intresset för religion överhuvud taget kan öka när en människa befinner sig i kris. Om ett samhälle, eller samhällsgrupper, befinner sig i kris, då är också fler människor än vanligt i kris. I Sverige, som inte är ett samhälle i kris, är intresset för religion jämförelsevis litet för närvarande.

Att det i nutiden inte bara är traditionell religion som vinner anslutning torde vara helt naturligt med tanke på att vi i vår tid genom förbättrade kommunikationer mellan skilda delar av världen får kännedom om olika trosformer på ett helt annat sätt än förr. Numer får vi också tro vad vi vill, och då är det bara naturligt att religiöst intresserade väljer ganska fritt bland de trosformer de känner till. Inom alternativ tro finner många människor tankar om världen och livets mening som de lättare kan acceptera än traditionell kristen tro.

SM

Ny tro

Nyreligiösa rörelser i Sverige är titeln på en bok av Ingemar Gustafsson, Bengt Samuelsson och Per Sundberg som i år utkommit på Stegelands förlag i Göteborg. Enligt baksidestexten har initiativet till arbetet kommit från Svenska Kyrkans Centralråd och Sveriges Frikyrkoråd. Förordet upplyser att de skildringar av rörelserna som boken ger, i några fall har granskats av bekännare. Man frågar sig: varför har inte all text utarbetats under kontakt med de troende?

Boken innehåller åtskilliga felaktigheter. Jag skall bara nämna en: den bild på sidan 66 som uppges visa TM-meditatörer, har inget med TM att göra, utan är tagen under en presskonferens som Skandinavisk Yoga- och Meditations-skola inbjöd till för ett par år sedan. Under TM-meditation sitter man inte med benen under sig så som personerna på bilden gör.

Författarna vänder sig till en kristen läsekrets, det framgår av inledningen, där det bland annat sägs att "många kristna ser med oro på den framgång en del nya andliga rörelser har" och att människor blivit "offer för nya andliga strömningar".

"Nyreligiösa rörelser i Sverige" är inget pålitligt arbete. Det är alltför mycket vinklat från traditionellt kristen utgångspunkt. Den som vill skaffa sig en god uppfattning om nya religiösa rörelser bör inte nöja sig med Gustafssons, Samuelssons och Sundbergs bok.

Alla svenska översiktsarbeten om nyreligiositeten, utom "Alternativ tro" (Proprius 1976) som jag själv är redaktör för har, såvitt jag kunnat se, skrivits av kristna personer, för det mesta i ett kristet apologetiskt syfte, såsom Erland Sundströms "Villfarelsens vindar och väckelsens ande", ibland i ett slags neutralitet, utan välvilja eller djupare intresse, som den här anmälda boken. Att författarna till "Nyreligiösa rörelser i Sverige" inte tycker om de av dem skildrade trosformerna står klart. Ibland polemiserar de litet mot dem, ofta är skildringen ytlig och ofullständig utan förmåga, eller vilja, att förstå och lyfta fram kärnan eller ljuset i dem. Mest utrymme får Jehovas vittnen, mormonerna och kristen zen-meditation, och kanske är de rörelserna bäst skildrade. I övrigt behandlas baha'i, TM, scientologin, Guds barn, spiritualismen, teosofin, antroposofin, Hare Krishna och Tongil-familjen.

I förordet tar författarna kraftigt avstånd från de skildrade trosformerna.

I och för sig förstår jag att olika religioners bekännare måste råka i luven på varandra, i synnerhet om de tar sin tro på stort allvar. Men olika troende skulle också kunna känna en gemenskap med varandra. Det finns stora likheter i fråga om religiösa behov och föreställningar om verkligheten mellan många olika former av religiös tro.

Till boken finns en studieplan. Ett tips till studiegrupper: inbjud företrädare för de nya rörelserna att själva komma och prata om sin tro och diskutera den!

SM

Ointressant UFO-Buttlar

UFO-fenomenet. Bevis för kusliga möten av första, andra och tredje graden heter en ny UFO-bok, skriven av Johannes von Buttlar, översatt från tyskan och utgiven av Berghs förlag.

Som seriös UFO-fantast kastar man sig givetvis över bevisboken för att se vilka oomtvistliga fakta som presenteras. Men Buttlar ger bara små berättelser som han från onämnda källor sammanställt på ett ointressant sätt om fall, välkända i UFO-litteraturen: bland annat Kenneth Arnolds observation, som inledde "UFO-eran", kapten Mantells död i flygjaktt på UFO, Betty och Barney Hills bortrövande av UFO-varelser, Antonio Villas Boas samlag med en UFO-kvinna, polisen Zamoras observation, kontaktpersonen Dan Frys resa i ett tefat, Morris K. Jessup med Allende-breven och självmordet samt fader Gills observation på Nya Guinea.

Det här är en bok av icke-vederhäftig typ för dem som av någon anledning gillar "anekdoter", med verklighetsgrund, från de flygande tefatens värld, men ingenting för de seriöst intresserade.

SM

Tänk logiskt!

Kan du, och jag, resonera och argumentera riktigt, eller använder vi ofta bl a irrelevanta argument, intetsägende fraser, falska analogier och eller felaktiga generaliseringar? Gör vi logiska felslut? Säkert tänker vi många gånger fel, ty det gör alla människor. Men om vi är observanta på de vanliga tankefällorna, så kan vi förbättra vår slutledningsförmåga. Sigvard Härnring *Logik till vardags* (Natur och Kultur, 1979) är en sådan bok som det är nyttigt att läsa för den som strävar efter att vara så förnuftig som möjligt – och det gör väl alla vi sökare? Om vi vill ta ställning till vittnesrapporter om UFO-fall eller paranormala händelser, till forskares resonemang, religiösa utsagor osv, så bör vi kunna göra en riktig argumentationsanalys och själva dra rimliga slutsatser. Bra är också om man med hänvisning till den formella logiken kan visa att ett resonemang, som presenteras, är felaktigt, eller riktigt.

Härnring bok är i första hand avsedd för lärare och elever i filosofi, men kan läsas av alla. Den innehåller belysande och roande exempel.

Låt mig till sist citera följande, som Härnring återger från Alf Ahlbergs "Tankelivets frigörelse":

"På dörren till varje lokal, där en diskussion föres, borde det stå ett anslag av ungefär följande lydelse:

Tillträde förbjudet för:

- rena pratmakare;
- alla som inte vill ha frågan utredd;
- historieberättare;
- fanatiker och dogmatiker;
- alla som blir förolämpade, när de hör en annan mening än sin egen;
- ordrättare och sofister."

SM

Gläd dig
och var tacksam
för det bästa har du ännu framför dig.

Dag efter dag
låter jag mina rika, fullkomliga gåvor regna ned över dig.
Du är omgiven av allt livets godaste
så öppna dina ögon
se mina underverk
och inse hur underbart välsignad du är.

Sluta klaga över din lott i livet.
Låt inte längre tankarna kretsa
kring det negativa i din tillvaro;
inrikta dig på allt det underbara
tills det träder fram som en verklighet
tills det börjar leva inom dig.

Ta bort de där skyggglapparna,
upptäck tillvarons mirakler
och känn att du har del i detta
att du lever, rör dig och finns till i detta.

Varför inte ta för vana att göra saker på det rätta sättet
med glädje
med förväntan
i förvissning om att jag har ämnat enbart det bästa för dig.
Om och om igen har jag sagt dig
att jag bara vill ge dig det allra bästa.
Varför kan du inte fatta det
och sluta nöja dig med det som är halvbra?
Jag har ämnat det bästa för dig.

*Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy
Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson
Reprinted by permission of the Findhorn Foundation*

Det är rätt att inte röka

Miljöförbundet och Riksförbundet VI-SIR (Vi Som Inte Röker) har utgett ett ca 50-sidigt häfte med titeln *Rökning – en miljöplåga*, sammanställt av Vallen-tin Sevéus, som är VISIRs förbundssekreterare. Där påpekas bland annat att rökning inte endast skadar dem som själva röker, utan att även icke-rökare

ofta har obehag och kan ta skada av påtvingad, så kallad passiv rökning.

Vill man upplysa närstående eller kamrater om att rökning är hälsovadlig även för dem som måste vistas i rökig miljö, så kan man få ett exemplar av häftet genom att sätta in 13 kronor på postgirokonto 60 94 07-2, VISIR. För ytterligare 30 kronor blir man medlem i VISIR.

SM

LÖGNENS STORA BETYDELSE

Lögnen har otvivelaktigt en stark ställning i människornas värld. Dess betydelse är oerhörd, dess uppgifter många och stora.

Det har alltid ljugits och kommer att ljugas, med stor beräkning, med stor tillfredsställelse och stor framgång. Lögnen kommer alltid att hyllas, och sanning blir dess namn.

Lögnen är enkel och billig. En trist verklighet förvandlas behändigt till någonting fint med hjälp av den, ett nederlag till seger, död till liv.

Lögnen är ett effektivt medel. Den skapar "sanning" där verkligheten själv intet skulle kunna utretta. Den gör helt vad livet misshandlat, den upphöjer vad livet nedsatt.

Den förgyller vad som är grått, den döljer vad som är obehagligt.

Lögnen att vi människor är intelligenta och därför har rätt att utnyttja djuren är viktig i den moderna världen.

Ja, vi är intelligenta, till skillnad

från djuren; det är därför vi kan ljuga. Ty konsten att ljuga är en följd av intelligens. Djuren kan inte ljuga.

De flesta böcker är ett sammelsurium av sanningar och lögner i en blandning som inte kan analyseras.

Politiken vimlar av lögner. Religionen likaså. De religiösa tankevärldarna utgörs av mer eller mindre subtila lögner om verkligheten, lögner om gudar, frälsare, himlar och helveten.

Lögnen äras och kallas sanning. Utan lögnen skulle vi kanske inte kunna leva.

Det är svårt att skilja lögnen från sanning, i synnerhet som den alltid bär namnet sanning; många gånger är det farligt också, och förkastligt.

Lögnen är vår vän.

Verkligheten kan vara besvärlig att tampas med. Utan lögnens helande verkan skulle den vara än värre. Därför aktar vi lögnen och ger den många fina namn. Ett otal av dem slutar på -ism.

I jämförelse med lögnen är sanningen impotent. Den kommer lätt till korta, blir föremål för förakt, bestraffningar och utrensningar. I dess ställe träder lögnen in. Lögnen prålar i vackra kläder, hyllas av glänsande talare och äras i historieböcker.

Lögnen är respekterad.

Sanningen är ofta illa sedd, eller sedd över axeln.

Vem vill gå sanningens ärenden, när lögnen är mäktigast? Endast verklighetsfrämmande svärmare, idealister utan fosterland, självdestruktiva naturer, efterblivna, okunniga och sjuka.

Lögnen uppträder gärna i prelatens kläder, och i kommissariens, i yogins, liksom i vetenskapsmannens och betjäntens.

Låt oss uppsöka de heliga lögnernas kapell och dyrka en lögn som kallas sanning och förgyller vår existens, på det att vi må känna en stor tillfredsställelse!

SM

SÖKAREN

Nr 9 1980 Årgång 17
Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Postgiro: 70 60 47 -8
Bankgiro: 372 -8128
Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB, Växjö 1980

ISSN 0038 -0504

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 68: -. (1981: 76: -)
Halvår 36: -. (1981: 40: -)

Annonsspriser (moms tillkommer):
Helsida 700: -, halvsida 450: -, småannonser 15: - per spalt-cm men minst 45: -.

INNEHÅLL:

Rune E. A. Johansson:

Religiösa motiv och deras psykologiska användning 2

Hans Granqvist:

"Öron som kan läsa" 5

Missionär för ateismen 6

G. Richard Bozarth:

Celibat-sjukan 7

Emilio Trampuz:

Samtal med en swami 10

Rolf Ejvegård:

Livets uppkomst - slump eller nödvändighet? 12

H. N. Banerjee:

Mördare och offer återses 14

Werner Aspenström:

Milarepa 16

Per Sellmann:

Litet festivalreportage 20

Per Sellmann:

Zonterapi 22

Märkliga sammanträffanden 24

Sven Rosén:

Magi för envar 26